

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

Šajā numurā lasiet!

**LATVIETI, MOSTIES,
LAIKS NEGAIDA!**

**Latviešiem –
BŪT vai NEBŪT!**

→ 3. lpp.

**VAI LATVIJAS
LAUKSAIMNIECĪBAI
IR NĀKOTNE?**

→ 3. lpp.

**VALDĪBA ROTAĻĀJAS
AR TAUTAS LIKTENI**

Saruna ar ekonomistu, uzņēmēju
Vilni Zakrevski

→ 5. lpp.

**VĀCIEŠI APSTEIDZ
LATVIJAS VARAS
NEJĒGAS –
Audi, BMW,
Mercedes-Benz ievieš
“Klincāna Autogaismas”**

→ 8. lpp.

UZ KURIENI?...

Ai, Latvija, kur virza tavu kuģi?!
Ir tavi bērni nodevēji, Māt!
Tie brīves vārdā tevi dzen pa bruģi,
Lai tikai svešiem spētu izdabāt.

Nu grib no lata vaļā tikt ar steigu,
Kaut Latvijai tas viens no svētumiem.
Vēl himna, karogs – arī tiem redz beigu,
Un valsts no ausmas iet uz vakariem.

Bet šodien cilvēks – [vis]radības kronis
Ir diemžēl apkaunojums. Bet no kā
Šāds mantojums, ja taisnīguma tronis
Bij’ senčiem brīves cīņu pamatā?

Bez goda varturi, bez sirdsapziņas
Lej melu žurgu tautas apziņā.
Kas svētums, Tēvija – tiem nav pat miņas,
Lai tikai Jūdas graši maciņā.

Māt, Latvija! Tev nodevīgi bērni,
Kas maizes vietā pamet akmeni.
Un skatot, ka tu noasiņo lēni,
Trieš tavā miesā trulu asmeni.

Laiks nozīmīgs, jau ļoģās vecie balsti –
Ir jāmostas, vairs gulēt nevarēs.
Ja glēvi pazaudēsim savu valsti,
Kam tādā gadījumā esam mēs?!...

Steidzīte

Profesors Brīvers: EIRO IEVIEŠANA – SOLIS UZ NEATKARĪBAS LIKVIDĒŠANU

Saruna ar Latvijas Ekonomistu asociācijas valdes priekšsēdētāju, Banku augstskolas profesoru,
Ventspils Augstskolas asociēto profesoru **Ivaru Brīveru, Dr.oec.**

VALDĪBAS “STRATĒGIJA UN TAKTIKA”

DDD: Iepriekšējā “DDD” numurā publicējam eiro ieviešanas propagandas plānu. Lūdzu, jūsu kā ekonomikas zinātņu doktora komentāru par šo valdības “stratēģiju un taktiku”. Starp citu, valdība nemaz nav paredzējusi diskusiju – ir tikai eiro propagandas pasākumi.

Ivars Brīvers: Eiro ieviešana ir liels solis uz Latvijas neatkarības pilnīgu likvidēšanu. Acīmredzot valdošajām aprindām un komercban-

nepieciešamību, bet ir iecerējusi gluži vienkārši iestāstīt cilvēkiem šīs idejas bez jebkādas diskusijas. Balstoties uz “socioloģiskiem pētījumiem”, tiek paziņots, ka eiro noliedzēji esot neizglītoti cilvēki. Šo “tumsonīgo” tautas daļu cenšas pārliecināt ar dažādām nepatiesībām un puspatiesībām.

DDD: Eiro propagandas pasākumos ir iekļautas pat īpašas agitbrigādes, kas apbraukā Latviju, un iecelti viedokļu līderi. Kur, jūsuprāt, rodas šādi kadri, kas tik aizrautīgi agitē par eiro?

I.B.: Ja cilvēkam samaksā, tad viņam šī nauda ir

**“Nauda ir viens no būtiskajiem
patiesas neatkarības elementiem.”**

kām ir kaut kāda īpaša motivācija, kas mums netiek pausta, lai to darītu. Šis tik tiešām ir nepārprotams propagandas plāns. Tātad valdība nemaz nevēlas noskaidrot un patiesi izvērtēt eiro ieviešanas

“jaatpelnā”... Ja kāds kaut ko nedara par naudu, tad to viņš dara par lielu naudu... Tomēr tas, protams, ir atkarīgs no cilvēka godaprāta. Lai es iesaistītos tādā agitbrigādē, nezinu, cik man par to būtu jāsaņem –

apgalvošu, ka es neko tādu nedarītu ne par kādu naudu! Taču ir personas, bieži vien psiholoģiskās iedarbības speciālisti, kuri par naudu ir gatavi agitēt.

Tikmēr neformāli organizējas arī eiro pretinieki. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka, piemēram, Vilnim Zakrevskim, kurš ir zināmā mērā viens no pretējā viedokļa līderiem, neviens nemaksā, lai viņš ar argumentiem skaidrotu eiro ieviešanas kaitīgumu.

DDD: Propagandas plānā ir teikts: “Jālauc cilvēkiem izsāpēt savu sāpi par latu, izjust zaudējumu, izteikt savas bažas un satraukumu. Mēs akceptējam emocijas un izrādām sapratni, bet reizē piedāvājam arī risinājuma ieguvumus – labāku dzīvi nākotnē, vēl dziļāku ģeopolitisko integrāciju Eiropā, tās vērtības...” Vai piekrtāt, ka šī attieksme ir ciniska?

Turpinājums 4. lpp.

Kas sargā Latvijas bendes un kapračus – VDK?

Atklāta vēstule Saeimas deputātei Ilmai Čepānei

Lotārs Stūre

PSRS okupācijas režīmā politiski represēts brīvības cīnītājs
Svešumā – ASV

Biju bezgala pārsteigts, lasot 21. janvārī “Latvijas Avīzē” ievietoto rakstu “Vai atvērs čekas maisus?”. Tur bija piemēts Jūsu, Ilmas Čepānes, vārds, izsakoties, it kā 3 gadu laikā neviens pie Jums par šo lietu neesot vērsies.

Lūk, citāts: “Par likumprojektu atbildīgā Saeimas Juridiskā komisija pārskatāmā nākotnē nedomā to vērt vaļā grozījumiem, jo tam neesot nedz laika, ne īpaša iemesla. “Tieko-

ties ar vēlētājiem un saņemot viņu vēstules, nejutu īpašu pieprasījumu pēc “čekas maisu” atvēršanas. Vismaz pēdējo trīs gadu laikā neviens par šo tēmu neko nav prasījis,” teica Saeimas Juridiskās komisijas priekšsēdētāja Ilma Čepāne.”

Biju kā ar aukstu ūdeni apliets, jo aptuveni pirms 10 mēnešiem Jums un citiem Saeimas deputātiem es lūdzu palīdzību VDK atmaskošanā. Jūs neatbildējāt likumā paredzēto 30 dienu laikā, ne arī tagad, kad pagājuši jau 10 mēneši. Atbildēja tikai 1 deputāte!!!

26.10.2012. es uzrakstīju atklātu vēstuli deputātam Andrejam Judinam, lūdzot, lai rosina Saeimā

atvērt “čekas maisus”, rast taisnību politiski represēto brīvības cīnītājiem, lai tie varētu piekļūt savām personīgām čekas lietām, atmaskot VDK spiegos un iegūt likumīgo Nacionālās Pretosānās dalībnieka apliecības. Lai gan atklātā vēstule tika publicēta “Pietiek.com”, “Draugiem.lv”, “Kasjauns.lv”, “IR”, “Austrālijas latvietis”, “Latvija Amerikā”, “DDD”, Judins neatbildēja. Aktīvi taisnīguma lietā iestājās laikraksta “Laiks” galvenā redaktore Kovtunas kundze, kura 3 reizes Judinam lūdza ievērot likumus. Pēc 3 mēnešiem Judins atrakstījās, neatbildot prasīto.

Lai gan Judins ir jurists, viņš apšaubā “če-

kas maisu” un materiālu autentiskumu. Tas liekas sevišķi kuriozi, jo tieši no šiem materiāliem pārbau- da ikvienu Saeimas deputātu, vai tam nav bijusi sadarbība ar VDK, Judinu ieskaitot.

Turpinājums 2. lpp.

DIBINĀSIM PROPAGANDAS MINISTRIJU! GROTESKA

Andris Klaubergs

Mūsu brīvā un neatkarīgā valsts brālīgo ES valstu saimē ir piedzīvojuši milzīgu progresu un augšupeju, nodrošinot neaptveramu tās iedzīvotāju labklājības līmeni, it īpaši “Vienotības” vadošā un virzošā spēka virsvadībā ar ģeniālo un neaizstājamo Ministru prezidentu V. Dombrovski priekšgalā. Tomēr, neskatoties uz milzīgo darbu, kas ieguldīts neizglītotās Latvijas tautas audzināšanā vienīgās, pareizās, nemaldīgās un gaišās liberalisma idejas vārdā, diemžēl ir jāatzīst, ka vēl nav pilnībā izdevies izskaust šauri nacionālistiskas domāšanas, konservatīvisma un provinciālisma paliekas, kas traucē būt tolerantām, apgūt un iemīlēt patiesās eiropiskās vērtības, tādās kā homoseksualisms, pedofilija, zoofilija, nekrofilija un daudzas citas, kas tikai padara mūsu dzīvi bagātāku, daudzveidīgāku un laimīgāku.

Laikā, kad Latvija tik ļoti vēlas ieviest eiro, neizpratni un sašutumu rada tā neapzinīgā un nedomājotā sabiedrības daļa, kura neizprot to neizmērojamo ieguvumu, ko tas var dot visi Latvijas tautai. Saglabājot latu taču nenovēršami ieviestos Krievijas rublis, un vai to mēs gribam?!

Starp citu, ne jau viss iepriekšējā sistēmā – Padomju Savienībā – bija slikts un peļams, un būtu jāpārmanāto tās labākās tradīcijas. Ja kādam ir radušies garīgās veselības traucējumi, un tie tautu musina pret eiro, tad šādi indivīdi ir izolējami no veselīgi domājošās sabiedrības un ievietojami ārstēšanai psihoneiroloģiskā iestādē, lai netraucē mūsu plaukstošajai valstij kā pilntiesīgai loceklei visā pilnībā integrēties dižajā Eiropas Savienībā.

Lai šis process ritētu raiti un netraucēti un visa Latvijas tauta kļūtu pareizi domājoša un vienota, ir steidzami nepieciešams izveidot Propagandas jeb Patiesības ministriju, kura dotu vadošus norādījumus, raudzītos un kontrolētu, lai pašvaldības un izglītības iestādes, kā arī sabiedriskās organizācijas veiktu valstiski svarīgu un intensīvu sabiedrības izglīto-

šanas un aģitācijas darbu gan pilsētās, gan reģionos, šim nolūkam piešķirot nepieciešamo finansējumu gan no valsts budžeta līdzekļiem, gan Eiropas struktūrfondiem. Turklāt Propagandas ministrijas ietvaros ir jāorganizē izbraukuma aģitbrigādes, piesaistot lektorus, dziesmu un deju ansambļus, kā arī nodrošinot ar bezmaksas bufetēm, banāniem un eirodegvīnu.

Propagandas ministrijai darba netrūktu arī pēc valsts iestāšanās eirozonā. Sadarbībā ar Izglītības ministriju tā izstrādātu jaunu un progresīvu apmācību programmu, kuras viens no pamatuzdevumiem būtu aizstāt topošam ES un arī pasaules pilsonim lieko, nevajadzīgo un pat kaitīgo Latvijas vēstures apguvi ar obligāto holokausta mācību. Vēl būtu svarīgi ieviest arī obligāto netradicionālās seksuālās orientācijas apmācību kursu.

Atbilstoši mūsu gaišās un vienīgās pareizās liberalisma ideoloģijas nostādnēm, sabiedrības integrācijas un tautu sadraudzības interesēs jau uz esošo iestrādņu bāzes ir jāizvērs bērnu apmaiņa starp dažādu tautību (arī dažādu seksuālo orientāciju) ģimenēm, izmantojot arī iespējas, ko paver brīvā darbaspēka tirgus. Tad vēl atlikušās pamattautas – latviešu – bērni varēs augt, attīstīties un integrēties daudzajās draudzīgajās krievu, nēģeru, turku, ķīniešu u.c. tautību ģimenēs, kā arī otrādi.

Kad sabiedrības integrācijas process būs veiksmīgi noslēdzies, tad arī pašaprotami zudīs vajadzība pēc latviešu kā valsts valodas, kā arī pēc tādiem novecojušiem, nacionālistiskiem un nevienam nevajadzīgiem atribūtiem kā karogs, ģerbonis un himna.

Kad jaunais ES un pasaules pilsonis – pašapmierināts, pareizi domājošs un brīvs no pagātnes aizspriedumiem – taps izveidots, tad Propagandas ministrijas nopelniem bagātē darbinieki savu uzdevumu būs godam izpildījuši un varēs doties misijā pie Zulu cilts iedzīvotājiem pievērst arī viņus liberalisma mācībai.

Kas sargā Latvijas bendes un kapračus – VDK?

Turpinājums no 1. lpp.

Tātad Judins grib izsacīties, ka visi deputāti ir nelikumīgi pārbaudīti, ar “neistiem” dokumentiem un pat daži nelietīgi apvainoti par čekas benžu līdzskrējējiem???

Viņa atrakstīšanās vēstulē es saskatīju vienīgi rūpes par Latvijas benžu VDK labsajūtu un privileģēšanu.

Judins izsacījās, ka jebkura persona var iepazīties par sevi sastādītiem VDK dokumentiem. Bet patiesība ir pavisam ir cita. Daudzas reizes apmeklējot TSDC, vienmēr es izjūtu naidīgumu, nevis pretimnākšanu un palīdzību. Par izsmieku tika nokopēti dažu VKD spiegu aiz segvārdiem paslēpti ziņojumi par manu naidīgo antikomunistisko un pretpadomju nostāju, kā arī par pretpadomju “propagandu”. Atklāt šos spiegu man kategoriski atteica. Es prasīju arī piekļuvi savām un sievas VDK pratināšanas personīgajām lietām, uz to no TDSC atkal saņēmu

gu tautiešu, arī zīdaiņu un sirmgalvjus?! Bet pašā PSRS elles midzenī VDK nogalināja latviešus tādēļ, ka viņa tautība bija latvietis. Kur radusies tāda lieļa, nesaprotama mīlestība pret šiem nezvērēm?

Manuprāt, atbilde nav tālu jāmeklē. Pirms vēlēšanām nekad netiek publicēta deputātu kandidāta lojalitāte un okupācijas laika sadarbošanās ar Komunistisko partiju un VDK. Tiek ievēlēti pat kompartijas CK sekretāri, rajonu un uzņēmumu kompartijas pirmie sekretāri, komjaunatnes pirmie sekretāri un VDK darboņi... Tie kādreiz uzticīgi kalpoja okupācijas režīmam, nīzdami visu latvisko.

Agrāk čekas mistiskā varenība radīja paniskas bailes ikvienam. Klīda pat baumas, ka VDK it kā varēja zināt to, ko vecmāmiņa ir ēdusi vakariņās un kad esi aizgājis uz tualeti. VDK spiegi-ziņotāji bija katrā darba vietā. VDK pat par niecīgu brīvdomību vai

Vai nav kuriozi, ka pie varas esošie aizstāv savas valsts 50 okupācijas gadu nagu maucējus un bendes, kas nogalināja tūkstošiem latviešu patriotu un atkārtoti uz Sibīriju izsūtīja desmitiem tūkstošus nevainīgu tautiešu, arī zīdaiņus un sirmgalvjus?!”

kategorisku “NĒ”! Visa šī aukstā, naidīgā attieksme man atgādina, ka atkal sakaros ar okupācijas laika VDK filiāli.

Vai nav kuriozi, ka pie varas esošie aizstāv savas valsts 50 okupācijas gadu nagu maucējus un bendes, kas nogalināja tūkstošiem latviešu patriotu un atkārtoti uz Sibīriju izsūtīja desmitiem tūkstošus nevainī-

izteikumu apzīmogoja katra pārdrošnieka turpmāko dzīvi.

Zinot VDK visvarenību, baiļu atmosfērā notika arī neiedomājamas divainības. Turpinājumā būs pieminētas dažas no šādām divainībām ar lielu neziņas jautājuma zīmi. Varbūt tas viss noticis ar VDK atbalstu?

Okupācijas režīmam sevišķi nīstams bija pre-

zidents Kārlis Ulmanis. Normālam prātam ir neaptverami, ka arī tas nebija nekāds šķērslis tā saucamajam “fašistu diktatora” krustdēlam un radniekam

un iznīcināja visu, ko bija iespējams izzagt. Ar ko nodarbojās “diplomāti” PSRS vēstniecībās – tas visiem ir zināms. Čekas uzticamība šim darbam ir tikai ziedi-

Lotārs Stūre ar meitu Vēsmu un kundzi Stefāniju

strauji kāpt pa karjeras kāpnēm. Pastāstīšu, ko es zinu. Proti, notika neiespējama, un viņš tika uzņemts Komunistiskajā partijā. Armijā viņu nenosūtīja uz celtniecības bataljonu, kur parasti nosūta neuzticamos, bet gan uz sevišķi uzticamu slepenu raķešu daļu, lai aizsargātu PSRS drošību. Tur pie stingrās disciplīnas censonis acimredzot baudīja visādas nedzirdētas privilēģijas, jo esot pat redzēts staigājam privātās drēbēs. Pēc dienesta tika ielikts par Sadzīves pakalpojuma kombināta vadītāju. Toreiz visiem bija skaidrs, ja esi neuzticams, vai tev biogrāfijā ir kāds tumšs plankums, tad vadošu amatu neredzēt kā savas ausis... jo VDK un KP CK nekad atļāvu tam nedotu. Tas ir tik pat pārsteidzoši!

Varbūt tādēļ arī nav jābrīnās par jaunu divainību, ka atkārtoti par premjeru tiek ielikts bijušais PSRS “diplomāts” Austrijā, kurš sekmīgi izpostīja Latvijas saimniecisko dzīvi

ņi. Tos bieži arī izraidīja no valstīm par darbībām, kas neatbilst diplomātiskam statusam. Citi mēlo, ka viņam par aktivitātēm bija piešķirts jauks VDK dubultagenta segvārds “ROMAŠKA”. Latviski tas skanētu “Margrietaņa”. Neattaisnojama ir arī tuvāko naudas glābšana “Parex bankā”, kur papildus vēl ļāva Karginam un Krasovickim “apčakarēt” valsti, radot milzīgus zaudējumus. Miljonus uz neatgriešanos no “Parex bankas” izpumpēja arī uz Krieviju. Tas vis vēl joprojām gulstas uz nodokļu maksātāju pleciem. Lai visas blēdības labāk noslēptu, tām tiek uzlikts slepenības zīmogs. Drīzāk jau cirvja kātam lapas plauks, nekā tauta uzzinās, cik ar šo nelietību viņš izglāba it kā savu un savu draugu noguldījumus. Tādēļ jau tagad bijušais padomju “diplomāts” var mierīgi ar lielu naudas žūksni kā niere taukos dzīvoties pa Briseli...

Turpinājums būs...

MĒS BAUDĀM ES UN OKUPANTU “LABUMUS”

Pagājušā gada pēdējā laikraksta numurā (“DDD”, Nr.24(278)) ir daudz ļoti patiesu, skaistu rakstu. To autori: Nātālija Magazeina, L.Gulbinska, Vilnis Eisters, Viktors Mūrnieks. Visefektīvākais ir Aivara Gardas kunga raksts “Šis ir lielās izvēles laiks”.

Brīdī, kad lasīju šo rakstu, man bija ieslēgts “Krištiegais Radio”. Tur runāja

par visām niansēm, runāja veselu stundu. Sākumu nedzirdēju, bet beigās šī cilvēka vārdu nenosauca. Viņš stāstīja, ka ir balsojis pret ieiešanu Eiropas Savienībā un neticot, ka “par” būtu nobalsojuši 69 procenti. Savu runu viņš pabeidza ar vārdiem: “Ja ieviesīs eiro, sākumā būs uzplaukums, bet pēc tam būs tieši tā kā Grieķijā, Spānijā, Portugālē – un at-

domubiedri. Kad notika gatavošanās iestāties Eiropas Savienībā un notika referendums, viņi man divas reizes atsūtīja pa 20 lapām ar skaidrojumu, kāpēc balsot “pret”. Šos materiālus es devu pazīstamiem cilvēkiem, aprunājos ar viņiem. Pēc referendumā satiekot tos pašus cilvēkus, visi ar lielu izbrīnu sacīja: “Es taču balsoju “pret” – kā gan var būt 69 procenti “par”?!”

“Klubs 415” man atsūtīja arī nelielu grāmatīti, kurā bija prognozes par Latvijas nākotni Eiropas Savienībā. Šodien mēs tos “labumus” arī izjūtam. Ir kvotas cukuram, līdz piespieda šo nozari likvidēt, pastāv kvotas piena ražošanai, ir kvotas zivju nozvejai, un kvotas ir arī “ēšanai”. Piegrūsti pilni veikali ar nezināmas izcelsmes produktiem. Es tos neēdu.

Šo tēmu žurnālisti no “Nekā personīga” (23.12.2012.) “nolika priekšā” premjeram – (divas skaistās bildēs) par Birģeļu ģimeni Latvijā un divu mēnešu dzīvi nelielā Vācijas pilsētā. Tā bija kā tumša, melna nakts pret gaišu, saulainu un skaistu dienu.

Kādi ir mūsu politiķi un bijušie Valsts prezidenti? Guntis Ulmanis atļāva Latvijā palikt 90 000 (pirmās ziņas) okupantu militāristiem ar ģimenēm. V.Viķe-Freiberga divas reizes lika pārlūkot Valsts valodas likumu, to “mīkstīnot” par labu okupantiem. Kad trīs reizes bija nolemts atvērt “čekas maisus”, viņa to neatļāva. V. Zatlers atļāva maksāt pensijas no Latvijas budžeta okupantiem arī par Krievijā nostrādātajiem gadiem.

G. Bērziņa

LATVIETI, MOSTIES, LAIKS NEGAIDA! Latviešiem – BŪT vai NEBŪT!

Dr. Valdis Šteins
Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris

VEIKSMES STĀSTS

Turpinājums no iepriekšējā numura

Valsts pamats ir tās pilsoņi. Okupācijas laikā iesūtītajiem kolonistiem un viņu pēctečiem piešķirt pilsonību – tas nozīmē atzīt okupāciju kā starptautiski tiesisku aktu. Tas nozīmē mainīt valsts konstitucionālos pamatus! [...]

Bet briesmas nedraud tikai no Austrumiem. Eiropas iekšlietu komisāre S.Malmstrēma paziņoja, ka Latvijai ir jābūt gatavai uzņemt imigrantus!!! Acīmredzot Eiropa grasās “liekos” cilvēkus pārsviest uz “atbrīvoto” Latviju. Šādi Latviju un latviešus atkal maļ starp diviem dzirnakme-

niem – Austrumu un Rietumu. Drīz jau lindermanieši un sorosieši sakausies laupījuma dēļ, kā to savulaik izdarīja arī Hitleri ar Staļinu. Neaizmirsīsim, kā Rūzvelts, Čērčils un Staļins pēc tam lielā vienprātībā sadalīja pasauli.

Šodien Reikjavikas un Maltas slepenajiem protokoliem (iepriekšējiem 45 gadu termiņš bija beidzies) jau vajadzēja būt darbībā, bet... ja mums atvēlēta necila provinces – viena reģiona – vieta Eiropas Savienotajās Valstīs, pat nesaglabājot esošās pavalsts vietu, tad kāpēc ir ielēgts arī “Austrumu dzirnakmens”???

LATVIEŠI – VERGU TIRGUM

Jūs man neticētu, ja vien paši arī kaut ko tādu kādreiz nebūtu dzirdējuši, – Lauku skolu (sociālistiskajā) sacensībā ir uzvarējusi Bērzpils vidusskola, bet uzvarētājskolas direktore ziņu iznēsātājiem (LTV) teica, ka Bērzpils vidusskola gatavojot skolēnus – TIRGUM. Šermuļi pārskrien, to dzirdot! Latvijas jauno pilsoni gatavo ne jau pilnvērtīgai dzīvei un vispusīgai personības attīstībai, ne jau izglīto kā nākošo pilsoni, ne jau

audzina latviskās uzvedības un uzcītības garā. NĒ! Viņu gatavo tirgum kā vergu, lai miesu un smadzeņu uzpircējiem būtu ko izvēlēties, un skolēni varētu pašizpārdoties.

Par universitātēm spilgti ir izteicies ievērojamais vēsturnieks Harijs Tumanis: “Augstskola ir pārvērsta par Supermārketu!” Latvijas Universitāte, kurai jāgatavo cilvēki ar klasisko izglītību, tikusi pārvērsta par kaut kādu “biznesa skolu”. Latvija toties esot pirmajā vietā Eiropā skolēnu vardarbības ziņā, un tā vis nav sniegotā Knipskas kauja – tagad pazemošana, iebiedēšana, izspiešana notiek daudz rafinētāk. [...]

Ierēdņu bari aug geometriskā progresijā, jo katra jauna instrukcija prasa jaunus uzraugus tās izpildei. Valstī nekas netiek ražots, bet uzraugu slānis pieaug aizvien biežāks un biežāks. Tas degradē arī tautas tikumību. Jebkurš uzraugs mūsu valstī pārvēršas par instrukciju zombētu biorobotu, jo iekšējais iztapīgais kalpa gars taču ir dzīvs. Staļina laikos dziedāt “slavsja, slavsja” kompartijai un tās vadoņiem drikstēja kaut no rīta līdz vakaram, un ne vien drikstēja, bet pat vēl vairāk – ja skanēja PSRS him-

na, tad bija kaut apakšveļā jālec no gultas ārā un jādzied līdz. Un tagad tiek dziedāts līdz visām instrukcijām... [...]

Latviešiem viltīgi, ar nodokļu un kredītu palīdzību, tiek ekspropriēta (atsavināta) zeme, ar viltu varu atņemti nekustamie īpašumi. Daudzas pseido-paš-valdības jeb **patvaldības** šobrīd specializējas uz aplaupīšanu un zemju ekspropriēšanu. Latvieši ir pārvērsti par nenormālu nodokļu maksātāju tautu – tas ir, vergtautu un upurtautu paši savā zemē.

Jebkurš nekustamais īpašums latviešiem ir pašu vai senču izpirkts jau no vācu baroniem vai opričņikiem vai uzbūvēts par naudu, kas ir palikusi pāri pēc netaisno nodokļu nomaksāšanas. Valsts veic dubultu vai pat jau trīskārtēju aplikšanu ar nodokli. “Ja jūs protestēsiet un nemaksāsiet, sacelsies pret šo kārtību, jums draud īpašuma atņemšana” – un nekāds privāts īpašums viņiem nav svēts un neaizskarams. Daudzās latvju lauku sētās un pilsētās mājās dzīvo vairs tikai pensionāri, pār viņiem tagad gāžas jaunais varmācīgais nekustamā īpašuma un nenopļautās zāles nodoklis, protams, ka viņi to vairs nevar samaksāt.

Ekspropriācijas sistēma ir izstrādāta līdz detaļām: ja mākslīgi radīto nodokli vai bankas uzpūstos procentus, soda procentus un procentu procentus nenomaksā, tad ir ūtrupe, tiesa, un “neaižskaramais” privātais īpašums tiek zaudēts. Viņi jums simtiem gadu senās senču mājas var atņemt un īpašumu “aptītīt” kā bandīti, kā svešzemju okupanti, atstājot pliku. Viņi ir meistari īpašumu atņemšanā. Šobrīd fiskālā laupīšana ir valsts iekšpolitikas pamatakmens. Tā ir valstiski organizēta savas tautas aplaupīšana.

Katra aktivitāte tiek vājata un sodīta. Un vajātāju bari tiek algoti par mūsu pašu – nodokļu maksātāju naudu!!! Iedomājieties, jūs uzceļat māju, šķūnīti vai klēti, vai āra pagrabu, un jūs tūlīt **soda ar nodokli**. Vienīgā atļautā aktivitāte ir sumināt jau pieminēto “Veiksmes stāstu” un pastāstu par “Mazās zemes” uzplaukumu. Man tas viss tik ļoti atgādina “Staļina un Brežņeva laikus” – gan lozungi, gan prakse! Ja jūs nedarāt neko, tad tas ir labi, lieliski! Bet, ja slauksit govi, tas būs slikti (neatbildīs ES regulām!), audzēsiet cukurbietes – sods, celst pirtīņu – nodoklis! Aizbēgāt uz ārzemēm – nu, tas jau ir “Veiksmes stāsts”!

Tikmēr valsts bankas, valsts uzņēmumi, kas ir pilsoņu kopīpašums, tiek uzdāvināti svežzemniekiem, vai caur pseido-svežzemju kompānijām “prihvatizēti”. Latvijā speciāli tiek radīti tādi dzīves apstākļi, lai latvietis būtu spiests pamest savu zemi. Latvietim, lai varētu nodrošināt savas ģimenes eksistenci, jādodas vergu darbos uz ārzemēm.

Piespiedu bēgļu gaitas jeb emigrācija jau nav vienkārši aizbraukšana pelnīt naudu, tā ir daudzu ģimeņu tragēdija, tās ir salauztas dzīves, tie ir pamesti bērni, sievas, vīri, vecāki! Pašiem emigrantiem tā ir dzīve nelabvēlīgā, svešā ģeogrāfiskā vidē, un neviens jau viņus tur negaida ar plātismaizi, bet ar gan ar rīksti, lai iedzītu savās “plantācijās”. Tas, ka vergiem tur labāk maksā nekā Latvijā, ir tikai salīdzinošs rādītājs ar Latviju. Katra imigranta statuss rietumu kastu sistēmā ir nožēlojams – labi, ja vietējie viņu vēl pieciēs. Bet attiecībā uz savu tautu un valsti tas ir pats ļaunākais – tā ir savas Dzimtenes un tēva māju pamešana, nevis piedalīšanās to attīstībā.

Turpinājums būs...

Publicēts saīsināti

VAI LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAI IR NĀKOTNE?

Andrejs Lucāns
Agronoms Burtņiekos

Turpinājums no iepriekšējā numura

AGRĀRĀ POLITIKA – nepareiza agrārās ekonomikas modeļa izvēle

Lauksaimniecības attīstības ideoloģijas un filozofijas, kas motivētu darbam laukos, neesamība ir lauksaimnieciskās neveiksmes galvenais cēlonis. Valsts mērķus un līdzekļus noteic vienpusīgs alkatīgā tirgus pašregulējošās evolūcijas modelis. Tas nozīmē, ka valsts šajā procesā neiesaistās vai iesaistās galvenokārt lielā biznesa interesēs. Šāds lauksaimnieciskās ražošanas un attīstības modelis neatbilst

Latvijas kā nacionālas valsts un latviešu tautas ilgtspējīgas attīstības interesēm.

Lauksaimnieciskajā ražošanā pasaulē eksistējošos ekonomiskos modeļus var iedalīt divos noteicošajos: **lauksaimniecības kā biznesa** un **saimniecības kā dzīvesveida modeļos**.

Tos skaidro **Aleksandrs Mednis¹, Jānis Kučinskis², Ivars Brīvers³ un Ilze Ostrovska⁴** (^{1, 2, 3, 4} – autoru piedāvātie modeļi):

1. Lauksaimniecības kā biznesa ekonomiskās attīstības modelis (“Muižu saimniecība”¹, “Tirāna un upura”², “Kovboju ekonomika”³, “Transnacionālais un nomenklatūras mafiozais kapitāls”⁴) – tam piemīt nacionālo neatkarību, paaudžu pārmantojamību, strādājošos, ražošanu, peļņas sadali, sociālo vienlīdzību, darba iespējas un demogrāfiju, dabu un kultūrvīdi degradējošs raksturs. Tas darbojas pretēji nacionālas valsts un nācijas interesēm, jo vienīgais mērķis ir maksimāla peļņa par jebkuru cenu.

Šis ir ekonomikas modelis, kas tiecas pēc neierobežotas izaugsmes (kvantitā-

tes) uz citu izaugsmes ierobežošanas rēķina. Izaugsmes ekonomika ir iznīcinājusi lielāko daļu Latvijas mazo lauku saimniecību, kvantitātes un efektivitātes vārdā upurējot cilvēku dzīves vidi un veidu.

“Lielā uzņēmumā privāts īpašums ir rīks, kas dod iespēju īpašniekiem parazitēt uz citu darba. Tas ir ne vien netaisnīgi, bet arī nesaprātīgi, jo tas izkropļo attiecības uzņēmuma iekšējā vidē.” (Ekonomists un sociologs **Ernests Šumahers**).

2. Lauksaimniecības kā saimniecības – dzīvesveida ekonomiskās attīstības modelis (“Siksaimniecība”¹, “Dzīves saimnieka”², “Kosmosa kuģa”³, “Nacionālais jeb mazais un vidējais kapitāls”⁴) – tam piemīt nacionālo neatkarību, darba iespējas un demogrāfiju, paaudžu pārmantojamību nodrošinot, strādājošos un to ģimenes locekļus attīstošs, peļņu taisnīgi sadalošs, sociālo nevienlīdzību izlīdzinošs, dabu saudzējošs, kultūrvīdi saglabājošs un pilnveidojošs raksturs (kvalitāte).

Šis ir stacionārās ekonomikas modelis. Ieskatu lauku un lauk-

saimniecības problēmās saistībā ar priekšlikumiem Latgales atpalcības novēršanai sniedz ekonomists, profesors **Ivars Brīvers**:

“Pāreja uz stacionāro stāvokļa ekonomikas modeli prasa citu cilvēku domāšanu un citu ekonomikas uzbūvi – vairākos līmeņos strukturizētu autarķiju, kas balstās galvenokārt uz maziem uzņēmumiem, finanšu sektoram esot valsts īpašumā.

Katrai tautai ir jābūt spējīgai attīstīties saviem spēkiem, bez palīdzības no ārienes. Visi dzīvībai svarīgie produkti iespēju robežās ir jāražo pašu valstī. Tikai tāda valsts spēs būt patiesi neatkarīga. Jebkura valsts, kuras ekonomika ir atkarīga no citām valstīm, ir ne vien pakļauta krīzēm, bet arī var kļūt par dažāda veida izspiešanas upuri. Un otrādi – patiesi neatkarīgas valstis var veidot veselīgas tirdzniecības attiecības ar citām valstīm, apmāinot ražošanas pārpalikumus un specifiskus produktus, taču saglabājot ekonomisko neatkarību un nenonākot parādu jūgā (preču maiņai jābūt ekvivalentai – A.L.). [...]

Latgales lauku vide vēsturiski ir veidojusies, balstoties uz nelielām lauku saimniecībām. Izaugsmes ekonomika (“kovboju ekonomika” jeb lauksaimniecība kā bizness – A.L.) ir iznīcinājusi lielāko daļu mazo lauku saimniecību, efektivitātes vārdā upurējot cilvēku dzīves veidu. Stacionārā stāvokļa ekonomikas apstākļos cilvēkam tikams darbs tūrā vidē, ražojot dabisku un tīru lauksaimniecības produkciju būs svarīgāks par efektivitāti, līdz ar to atjaunojot uz zemnieku saimniecībām balstītu lauku vidi, kas, iespējams, ir pats galvenais Latgales un visas Latvijas atdzimšanas nosacījums.

Taču, ja notikumi pasaulē pavērs ceļu stacionārā stāvokļa ekonomikas modelim, Latgale un arī visa Latvija var uzplaukt.”

KURP EJAM?

1905. gadā 1410 (1,6%) muižniekiem piederēja 57,2% zemes, vidēji **2094 ha**. 81 707 (98,4%) zemniekiem piederēja 42,8% zemes, vidēji 27 ha.

1935. gadā 1071 (0,39%) zemniekiem virs 100 ha piederēja 3,9% LIZ (Lauksaimniecībā izmantojamās zemes), vidēji **137 ha**. 274 627 (99,61%) zemniekiem piederēja 96,1% LIZ, vidēji 15,8 ha.

2005. gadā 1899 (1,4%) lielsaimniecībām virs 100 ha piederēja 32,6% LIZ, vidēji **293 ha**, t. sk. 230 lielsaimniecībām virs 100 ha jeb 12% piederēja 42,4% LIZ, vidēji 1026 ha.

131 105 (98,6%) zemnieku saimniecībām līdz 100 ha piederēja 67,4% LIZ, vidēji 8,8 ha.

Salīdzinot redzam, ka pēdējos 20 gados realizētā agrārā politika ir virzījusi atpakaļ uz muižu laikiem. Lai arī atšķirīgās izpausmes formās, taču rezultāts ir tas pats – notiek zemnieku ģimeņu saimniecību izspiešana no savas zemes. To apstiprina iepriekš minētie rādītāji.

Par 98,6% saimniecību var teikt, ka tās apsaimnieko tauta, bet tautai pieder vairs tikai 67,4% zemes.

Turpinājums 6. lpp.

Profesors Brīvers: EIRO IEVIEŠANA – SOLIS UZ NEATKARĪBAS LIKVIDĒŠANU

Turpinājums no 1. lpp.

Ivars Brīvers.: Protams. Turklāt cilvēki droši vien tiks šijāti – man ir pamatotas aizdomas, ka šo sāpi ļaus izteikt tikai tiem, kuri varbūt nav tik gatavi ar argumentiem nostāties pret eiro. Katrā ziņā ne man, ne, piemēram, Vilnim Zakrevskim šādas iespējas nebūs. Acīmredzot tādas cilvēku sāpju izteikšanas kā tvaika nolaišana notiks, bet, izmantojot īpašus psiholoģiskus paņēmienus, it kā uzvarēs eiro ieviešējiem vajadzīgais viedoklis. Tas plāns, kuru jūs minējāt, manuprāt, diezgan labi to parāda.

Bet, kā jau es teicu, esmu gatavs iet uz diskusijām, ja vien mani laidīs iekšā un ļaus izteikt savu viedokli, lai notiktu godīga, argumentēta saruna.

DDD: Vai esat ievērojis, ka tiek radīti tādi kā oficiāli “eksperti”, kuri bieži izsakās televīzijā, radio, avīzēs un pārstāv valdošā režīma viedokli, taču viņu skaidrojumi balstās uz eksaltētu eiro pozitīvismu, nevis uz argumentiem? Šķiet, tieši no viņu mutēm šī propaganda arī tiek “laista tautā”?

I.B.: Nu, protams, un viņu izteiktās idejas ir vajadzīgas nevis tautai, bet šiem “ekspertiem”. Bet kāds tad ir kritērijs, pēc kā izvēlas šādus “ekspertus”? Acīmredzot ir tikai viens – tie, kuri ir ar partiju, tiek atzīti par derīgiem, bet tie, kuri nav, ir nederīgi.

Ja pavēro – “eksperti”, kas tagad aģitē par eiro ieviešanu, pārstāv tikai, kā saka, trīs aprindas: val-

viņi nav zinoši, bet, kā jau teicu, viņi pauž vajadzīgo.

DDD: Tātad nevis patiesību, bet noteiktām aprindām vajadzīgo ideoloģiju?

I.B.: Tā tas ir. Privātās sarunās viņi var atļauties izteikties citādi, bet lai kaut ko tādu pasaka vai uzraksta publiski!... Protams, var jau arī mani mēģināt ietekmēt un iebaidīt, bet es, vismaz pagaidām, neesmu iebaidīts un kā pilsonis varu pavisam godprātīgi atklāt, ka zaudēsim ilgtermiņā valsti, to vidi, kurā mēs dzīvojam.

DDD: Ieviešot eiro?

I.B.: Jā, bez šaubām. Tā ir pavisam acīmredzama lieta.

LATVIJA KĻŪST PAR EIROPAS PROVINCI*

Ivars Brīvers: LTV 1 “Sastrēgumstundā”, atbildot uz jautājumu, vai ticam Latvijas nākotnei, visi pacēla zaļo lapiņu, bet tajā pašā raidījumā Dainis Īvāns sacīja, ka ekonomiskā neatkarība neesot izdevīga. Taču vai tad valstij var būt politiska neatkarība bez ekonomiskās neatkarības?! Ko tas nozīmētu – karogs un himna? Godīgi sakot, tāda neatkarība man nešķiet Latvijai nepieciešama. Tā būs tāda pati “neatkarība” kā padomju laikos.

DDD: Vai jūs varētu mūsu lasītājiem vienkārši valodā pastāstīt, ko Latvijai nozīmē gaidāmā eiro ieviešana?

Stāsta, lai tautu fiziski iznīcinātu, ir jānošauj krietni vairāk par pusi, bet, ja vispirms to sagrauj morāli, tad tauta iznīkst pati no sevis.”

došās politiskās partijas, Latvijas Banku un varbūt mazākā mērā arī komercbankas. Šķiet, uz vienas rokas pirkestiem var saskaitīt tos, kuri nepārstāv šīs aprindas.

Cik man ir gadīies personiski aprunāties ar atsevišķiem cilvēkiem no šīm grupām, viņi man vispirms pajautā: vai jūs ar mani runāsit kā ar Latvijas Bankas pārstāvi vai kā ar parastu cilvēku? Kad saku, ka runāšu kā ar cilvēku, tad seko vienošanās, ka runātais netiks nekur tālāk pausts... Tātad šie cilvēki – kādu maizi ēd, tādu dziesmu dzied. Un tāpēc daudzie Latvijas Bankas “ekspertu” raksti ir acīmredzams pasūtījums. Tie tiek publicēti viens pēc otra – vismaz “Delfos”, ja paskatās, gandrīz katru nedēļu parādās “ekspertu” viedoklis, un gandrīz 90 procentos gadījumu tie ir Latvijas Bankas vadības uzskati. Negribu teikt, ka

I.B.: Tas pavisam noteikti ir viens no soļiem, kas ved uz pilnīgu neatkarības zaudēšanu. Īstenībā eiro ieviešana nav aplūkojama atrauti no visa pārējā. Pagaidām mums vēl ir dažādi neatkarības elementi, viens no tiem ir lats, bet, ja mēs pieļausim šo atteikšanos no neatkarības pamata – nacionālās valūtas, tad tas būs ļoti liels solis uz pilnīgu neatkarības zaudēšanu.

Arī uzbrukums latviešu valodai jau ir sācies – pagājušā gada referendums to apliecināja. It īpaši augstākajā izglītībā notiek pavisam redzams uzbrukums latviešu valodai, kuru atbalsta Ķīlis, – vajagot angļu valodā studēt. Es uzskatu, ka šī ir kaut kāda vienota plāna sastāvdaļa – vispirms, lūk, atteiksimies no valūtas, tad no valodas, tad no himnas, līdz beidzot Latvija būs tāda Eiropas province, kurā varbūt tikai atsevišķi cilvēki runās latviski.

Lai labāk varētu saprast, es gribu sniegt salīdzinājumu ar Latgali. Latgale ir Latvijas nākotne, Latvijas atslēga. Kad veidojās ideja par neatkarīgu Latvijas valsti, Latgales latvieši savā kongresā skaidri paziņoja, ka Latgale ir Latvijas sastāvdaļa un latgalieši ir latviešu tautas daļa. Divu gadsimtu garā nošķirtība no Latvijas pārējām daļām izveidoja Latgali un tajā dzīvojošos latviešus nedaudz atšķirīgus kultūras, reliģijas, mentalitātes un valodas ziņā. Pat mūsdienās daudziem ir grūti pieņemt domu, ka šī atšķirība nekādā ziņā nav uzskatāma par Latvijas zemi un tautu šķēlošu, bet tieši otrādi – tā ir Latgales un visas Latvijas bagātība.

Bet kas notika ar Latgali? Kapitāla deficīts Latgalē, salīdzinot ar pārējo Latviju, bija iemesls, lai latgalieši kā lētais darbspēks plūstu uz Rīgu un citām Latvijas daļām, radot pret sevi augstprātīgi nicinošu attieksmi tajā latviešu daļā, kuri latgaliešos saskatīja sev konkurentus darba tirgū. Šis process ir sāpīgi līdzīgs pašlaik Eiropā notiekošajiem procesiem, kur latviešu darbspēks aizplūst uz Rietumeiropas valstīm. Tomēr Latvijas valsts politika trīsdesmitajos gados bija Latgalei labvēlīga, jo Latvijas valdība apzinājās, cik svarīgi ir saglabāt lauku vidi un veidot infrastruktūru visā Latvijā, it īpaši Latgalē, jo Latgales lauku vides degradācija būtu tikai sākums šādai degradācijai visā pārējā Latvijā. Padomju laikos, lai gan tika apdraudēta Latgales etniskā vide (tāpat kā visā Latvijā), tomēr lauku vide un infrastruktūra kopumā tika saglabāta un pat pilnveidota. Bet ir jāsaprot, ka pašreizējais ekonomiskais modelis, kurš ir vērst uz globalizāciju, Latgali un pēc tam arī Latviju pārvērtīs par atpalikušu Eiropas provinci ar iztukšotu lauku vidi un noplicinātu infrastruktūru.

Šis process atbilst ekonomikas teorijai, kur nav robežu kapitāla un darba resursu plūsmām. Ja uzmaniģi izlasām Deivida Rikardo darbā “Principles of Political Economy and Taxation” formulēto salīdzinošās priekšrocības jēdzienu, redzam, ka šādas problēmas rodas tad, kad nav robežu kapitāla un darba plūsmām.

DDD: Kas ir salīdzinošā priekšrocība?

I.B.: Tā ir tad, kad, piemēram, indieši var nopirkt dārgās amerikāņu preces, un šīs divas valstis, no kurām viena ir ļoti nabadzīga, bet otra ir turīga, cita ar citu var tirdzniecības. Deivids Rikardo teica, ka nav nepieciešams, lai ražošanas izmaksas būtu

mazākas, bet pietiek, ja ir robežas kapitāla un darba plūsmām – tad valsts ar zemu dzīves līmeni ražo to, ko spēj, un var tirdzniecības apstākļos, kad nav šķēršļu resursu brīvai kustībai, tirdzniecības salīdzinošā priekšrocība neeksistē. Tās vietā notiek resursu, arī darbaspēka kustība, veidojot “metropoles” un “provincas”.

Nu, lūk, un Latgale ir pārvērtusies par Latvijas provinci. Un viss, kas pašlaik notiek, liecina, ka **Latvija pamazām pārvēršas par Eiropas provinci. Eiro ieviešana to paātrinās.** Ne velti mums stāsta, ka vajag runāt angliiski, lai nerunātu krieviski. Tāds ir ceļš, pa kuru mūs ved. Ja tā tas turpināsies, tad šī valsts būs Latvijas valsts parodija.

DDD: Ko tad darīt?

I.B.: Noteikti ir jāmaina orientieri. Tagad ir tikai divi oficiālie virzieni: uz Maskavu vai uz Briseli, bet pasaulē taču nav tikai viena dimensija.

JĀMAINA KURSS – UZ NEATKARĪGU LATVIJU!

DDD: Viens no eiro ieviešēju argumentiem ir tas, ka eiro mūs pasargāšot no Krievijas. Es gan nespēju saprast šo viņu loģiku.

Ivars Brīvers: Tas tiek likts priekšā tad, kad kļuvis saprotams, ka ekonomiskā rakstura labumi no eiro ieviešanas nav pamatoti. Atliek pēdējais trumpis – geopolitisks aspekts. Tiek izmantots latviešu kalpa sindroms un paziņots: “Tas, kas neklānās uz Rietumiem, grib klanīties uz Austrumiem!” Iedomāties, Latvijas valūta tiek identificēta ar Krievijas rubli: “Ja jūs nesat par eiro, tātad jūs esat par rubli!”

Taču Latvijas kursam beidzot ir jāmainās trešajā virzienā – uz Latvijas kā neatkarīgas valsts veidošanu. Ir jāsaprot, ka mums var būt ne tikai eiro vai rublis, bet ir arī trešā alternatīva – lats. Šis ir pēdējais brīdis mainīt virzienu. Ja tas nenotiks, tad gluži vienkārši cība Latvijas valstij būs tikai tukša čaula.

DDD: Kā jūs kādā rakstā teicāt – “Mēs gribam būt kungi mūsu dzimtajā zemē” ir tikai dziesmas vārdi...

I.B.: Nacionālajai valūtai valstī ir ļoti liela nozīme. Atcerēsimies Padomju Savienības sabrukuma laikus Latvijā. 1986./87.gadā mēs atjaunojām savu karogu. Padomju vara pretojās, mēģināja atrunāt, tomēr pieļāva atjaunošanu. Vēl kāds interfrontietis teica:

Tātad arī Latvijas nākotne un latviešu tautas izdzīvošana, viņu izpratnē, nav pārāk augsta cena, lai samaksātu par galveno mērķi – par eiro ieviešanu.”

“Es jau sen būtu Latvijas sarkanbaltsarkano karogu atjaunojis, tikai sirpi un āmuru tur būtu ielicis...” Tad himnu – arī varbūt nevajag, bet nu labi, atjaunojiet. Un pastmarkas – labi, drukājiet arī pastmarkas. Nacionālo Olimpisko komiteju, lai pārstāvētu Latviju ar neatkarīgu komandu (pats balsoju, vēl mandāts ir saglabājies) – to gan varbūt nevajadzētu, bet nu labi, lai ir arī tā. Un tad padomājiet, kurā brīdī sākās šaušana? Tā sākās tad, kad pateicām, ka atjaunosim savu naudu! Jo tas jau vairs nav joks – tas ir solis uz patiesu neatkarību. Nauda ir viens no būtiskajiem patiesas neatkarības elementiem.

DDD: Tā ir valsts enerģija.

I.B.: Jā. Pat sākotnējā Latvijas rubļa ieviešana 1991. gada maijā, manu prāt, bija veiksmīgs process. Tāpēc jau tad, kad Latvija vēl lēma, vai pāriet uz savu naudu, Latvijas neatkarības pretinieki saprata, ka tas ir ļoti nopietni.

Cik nu šobrīd varam runāt par neatkarīgu Latviju, tomēr lats – šis būtiskais neatkarības elements – mums vēl ir. Tie cilvēki, kuru rokās ir ekonomiskā politika, arī Latvijas Bankas prezidents, “Vienotības” kongress, paziņoja, ka mums par katru cenu ir jāievieš eiro – “par katru cenu”! Tātad arī Latvijas nākotne un latviešu tautas izdzīvošana, viņu izpratnē, nav pārāk augsta cena, lai samaksātu par galveno mērķi – par eiro ieviešanu.

LATA SAISTĪBA AR EIRO

DDD: Kā jūs vērtējat argumentu, ka lata kurss ir piesaistīts eiro, tāpēc lats faktiski jau ir eiro, un tā būšot tikai nosaukuma maiņa?

Ivars Brīvers: Šis, protams, ir pavisam nepamatots, mulķīgs apgalvojums. To var iestāstīt tikai vismazāk izglītajiem.

Latu pie eiro ir piesaistījusi Latvijas Banka, kuras prezidents pirms vairākiem gadiem paziņoja, ka ir gatavs panākt eiro ieviešanu par katru cenu. Tas, ka Latvijas Banka rīkojas tā, it kā lats patiešām būtu fikcija, var radīt domu, ka Latvijai nav savas monetārās politikas. Taču neticiet tam – lats nav eiro, un, tāpat kā latu piesaistīja pie eiro, to vajadzības gadījumā var arī atsaistīt. Ungārija 2009. gadā to izdarīja ar savu forintu, un nekāda katastrofa Ungārijas ekonomikā nenotika. Ja jau lats pārstāja faktiski eksistēt līdz ar piesaisti eiro 2005. gadā, tad kas gan bija lats līdz tam? Atgādināšu, ka tad lats bija piesaistīts pie valūtu groza – tā sauktās SDR norēķinu vienības.

To, ka lats jau tagad faktiski esot eiro, var iestāstīt tikai neizglītotiem cilvēkiem, un tāpēc viņi tā arī rīkojas, jo cilvēki nepārzina šos jautājumus.

DDD: Tā ir zema līmeņa apziņas manipulācija?

I.B.: Bez šaubām.

DDD: Ko patiesībā nozīmē lata kursa piesaiste eiro?

I.B.: Tātad var būt fiksētais kurss un brīvais kurss. Piemēram, eiro ne pie kā nav piesaistīts, dolārs arī ne pie kā nav piesaistīts, bet eiro kursu pret dolāru nosaka tirgus. Un tas būtībā ir normāli. Negribu, protams, apstrīdēt, ka nelielām ekonomikām pastāv risks, ja tām ir brīvais kurss – lielas svārstības, var pastāvēt uzņēmējdarbības risks. Tāpēc var tikt noteikts fiksētais kurss, kad valsts savu valūtas kursu nosaka pēc citas valūtas kursa.

Turpinājums 6. lpp.

VALDĪBA ROTALĀJAS AR TAUTAS LIKTENI

Saruna ar ekonomistu, uzņēmēju **Vilni Zakrevski**

Turpinājums no iepriekšējā numura

AK, ŠIE MĪTISKI “KREDĪT-REITINGI”...

DDD: *Kā dzīvo cilvēki, tas nav svarīgi, galvenais, lai uz papīra viss izskatās smuki... Šķiet, tieši pēc šāda principa darbojas mūsu tā saucamā krīzes valdība Dombrovska vadībā, kas tagad nenogurstoši skandina par izaugsmi, ko piedzīvojot Latvija.*

Vilnis Zakrevskis: Valsts nav grāmatvedības uzņēmums, taču atgriezīsimies pie sarunas par eiro. Pagājuši tikai desmit gadi, un izrādījās, ka arī eiro ir valūtas risks. Kad valsts ar noteikto valūtas kursu vairs nevar saražot eksportam tik daudz preču, cik ir nepieciešams, pastāv trīs iespējamības.

Pirmais rīcības variants – valsts upurē savu izaugsmi. Otrais variants – valsts upurē nodarbinātību, bet trešais variants – valsts izvēlas upurēt valūtas kur-

saglabājis kredītu latos, tad viņam automātiski šis lata kredīts gluži vienkārši pazudīs. Nevis likmes kļūs zemākas un lata kredīti kļūs lētāki – nē, lata kredīti nekļūs lētāki, tie pazudīs, taču to vietā, protams, būs eiro kredīti.

Mani uzjaucina arī Latvijas Bankas veiktie pētījumi, ka piecās valstīs pēc iestāšanās eiro zonā gada laikā kreditreitingi esot cēlies par vienu līdz divām pakāpēm.

DDD: *Laikam tikai pirmie divi gadi pēc iestāšanās eiro zonā ir labi, ja jau tālākos gadus nemaz neanalizē... Patiesībā jau nemaz nevajag būt ekonomistam, lai redzētu, kas notiek vēlāk – Grieķija, Itālija, Spānija ir lieliski piemēri. Starp citu, vai tāds “kreditreitingi” nav mākslīgs izgudrojums, lai gluži vienkārši iegūtu iespēju kontrolēt valstis?*

V.Z.: Protams, šis eiro ie-

neietilpstošo valstu piemērs apgāž vienu no fundamentālajiem mītiem, ka, iestājoties eiro zonā, mums automātiski samazināsies parāda maksājumi, turklāt vēl ilgtermiņā...

Un uz šī pamata, pirmkārt, tiek prognozēts, ka šis reitings celsies, kas ir klaja spekulācija. Ja paskatāmies, kas bija gadu pirms, gadu pēc un šodien, šādas prognozes neatbilst reālajiem faktiem. Neliels pieaugums par vienu pakāpi ir Slovēnijā, bet, pat neskatoties uz viņu labo kreditreitingu, kredīti viņiem maksā dārgāk nekā Čehijai.

VAI PAŠI NESPĒJAM VADĪT AUTOBUSU?

Vilnis Zakrevskis: Ja Dievs mums palīdzēs, un mēs tomēr spēsim panākt, ka notiek referendums, tad es ticu, esmu gandrīz pārliecināts, ka tauta nobalsos pret eiro ieviešanu.

Lai cilvēki varētu saprast, kas ir labāk – būt vai nebūt eiro zonā, es sniegšu salīdzinājumu. Iedomāsimies, ka esam autobusa pasažieri, kuriem jāizvēlas šoferis. Ir divi varianti – vai nu pieņemam par šoferi, teiksim, zviedru – Briseles pārstāvi Svenu, vai arī kādu savējo.

Atdodot Svenam autobusu, kurā braucam, mēs viņam pārdosimies, viņš būs noteicējs, kur vest autobusu, – mēs viņam piederēsim gluži kā dzimtbūšanas laikos, tikai šis ir modernāks, rafinētāks piegājiens. Kā saviem dzimtļaudīm viņš mums, cerams, dos ēst, uzturēs, un, protams, kārtīgi nostrādīnās, maksājot ne jau Briseles vai Zviedrijas, bet gan Latvijas algas. Savukārt par degvielu, elektrību mēs, protams, maksāsim un preces pirsim par Zviedrijas cenām, un varam nojaust kāds mums tad būs dzīves līmenis.

Ja Eiropas Savienotās Valstis izdotos izveidot, tad šī līdzība atbilstu mūsu stāvoklim tajā.

DDD: *Kāds tad ir otrs variants, ja paturam latu, jeb, tēlaini izsakoties, autobusa šoferis ir vietējais?*

V.Z.: Tad par to, ko ieliekam par šoferi, atbildība būs jāuzņemas mums pašiem. Ja uzskatām, ka nesam spējīgi izvēlēties normālus cilvēkus, un mūsu

ievēlētie šoferi mūs sitīs, norīs mūsu pusdienas, pārdos mūs prostitūcijā katrā benzīntankā, kur vajadzēs uzpildīt degvielu, un tirgosies ar mūsu bērnu orgāniem, tad atliek vien atdoties Svenam, domājot, ka viņš varbūt ir civilizētāks. Šādu viedokli nereti sastopu Latvijas Bankas un citu “reāli domājošo” “eksperu” neoficiālajos tekstos un zemtekstos.

DDD: *Jūs patiešām domājat, ka mēs paši nevaram vadīt autobusu, kurā sēžam? Ceru, ka tas bija teikts ar ironiju?*

V.Z.: Protams, ka es tā nedomāju. **Es ticu, ka mēs varam.** Henrijs Fords ir teicis: “Vai jūs domājat, ka jūs varat, vai jūs domājat, ka jūs nevarat, – jums ir taisnība.”

Tomēr, pirmkārt, mums ir jāpasaka, kāda ir mūsu nacionālā vienošanās, tas ir, ko mēs gribam, par ko mēs varam vienoties. Seneka ir teicis: “Kad cilvēks nezina, kurā ostā viņš vēlas nonākt, nekāds vējš nav ceļavējš.”

VIENTĀ RĪMJU KALĒJA “DZEJOLĪŠI”

DDD: *Varbūt Latvijas Bankas vadītājs Rimševičs un valdība spriež pēc sevis, jo zina, ka viņi sitīs, aplaupīs, pārdos orgānus, piedziersies un tā tālāk. Tas ir vienīgais izskaidrojums – katrs jau spriež pēc sevis.*

Vilnis Zakrevskis: Ko domā Rimševičs un Co, to es nevaru zināt. Varbūt viņi tiešām uzskata, ka Latvija nav spējīga būt patstāvīga valsts. Tomēr ir jāapzinās, ka valdība un valsts vara atspoguļo mūsu tautu. Ja mēs ievēlam jaukus zēnus ar frizūru, domājot, ka ar to pietiek, lai vadītu valsti, tad nekas labs nesanāks. Vai tad mēs uzticētu savu veselību cilvēkam, kurš nemāk ārstēt? Vai es bez jebkādam zināšanām par medicīnu būtu gājis pie kāda daktera stāstīt, kā ir jāārstē cilvēki?!

DDD: *Tā ir mūsu nacionālā traģēdija – tiek at-rasts lielākais nodevējs, lai iedotu viņam varu.*

V.Z.: Tomēr cilvēki balso par tādiem...

DDD: *Domāju, ka liela problēma ir masu saziņas līdzekļi.*

Turpinājums 7. lpp.

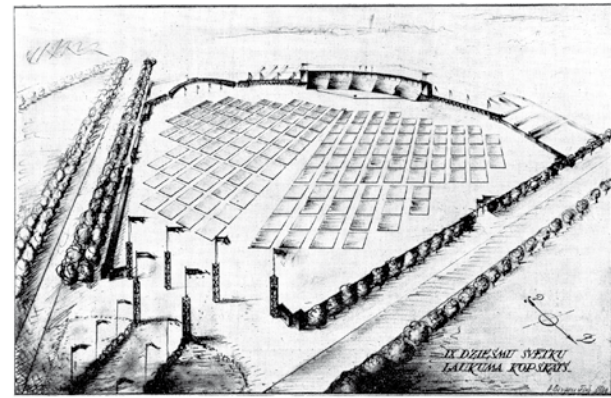
VĒSTULE

JĀATGŪST ĪSTAIS UZVARAS PARKS!

“Sarkano bolševiku” mazdēls Nils Ušakovs dievina savus vectēvus – sarkano okupantu armijas karavīrus – un pastāvīgi noliek ziedus pie “Uzvaras monstra”. Šo rīcību atbalsta “Latvijas ceļa” (“Gods kalpot Rīgai”) dalībnieki (Ameriks u.c., ieskaitot nodevīgo “pilsonības” piešķirēju E.A.). Interesanti, cik ir to atbalstītāju “Saskaņas centram”, kuri dzīvo Latvijā, bet kuru senči piedalījās genocīdā pret slāvu tautu – ukraiņiem Ukrainā?...

kiem par okupēto tautu.

Okupantu elks – “Uzvaras monstros” – kuru viņi uzbūvēja latviešu Uzvaras parkā, jau sen bija jāaizvāc no turienes. Sākotnēji (pirms Latvijas valsts dibināšanas) šo parku sauca par Pētera parku; godinot imperatoru Pēteri I, to atklāja, lai atzīmētu 200 gadus kopš Rīgas pievienošanas Krievijas impērijai. Pēc Latvijas valsts dibināšanas un neatkarības iegūšanas tas tika simboliski pārdēvēts par **Uzvaras parku**. Tolaik tur notika militāras

Pēc “uzvaras” pār latviešiem tūkstošiem karavīru palika uz dzīvi Latvijā, jo šeit bija civilizācija. Netīri un utīm apauguši viņi okupēja latviešu dzīvojamās platības, bet pašus saimniekus aizsūtīja uz vergu nometnēm Sibīrijā. Lielajos “plostos” šie okupanti “saražoja” simtiem tūkstošus Latvijas valstij nederīgus radījumus – “jaunpilsoņus”, kuri uzsēdās uz kakla latviešu darba tautai.

Uz debilisma un nodevības pamatiem tika radīta nepilsoņu varza, kurai, kā jau okupantiem, piemīt lielummānija justies pārā-

parādes, bet 1938.gadā – arī Dziesmu svētki.

Rīgas patriotiem ir jāveic svēts darbs – jānojauc “monstros” un Uzvaras parkā jāuzceļ latviešu tautas kultūras centrs. Būs kur skanēt Dziesmu svētkiem, latviešiem kopā pulcēties, tiktu atskaņoti arī pasaulē mēklīnīku darbi – Bahs, Mocarts, Čaikovskis. Arī Raimonds Pauls varētu atskaņot koncertu ar slaveniem izpildītājiem (kā Ukrainā). Uzvaras parks beidzot būtu noderīgs Latvijas valstij – kā simbols.

Arnīs

STRAUJI TIEK LIKVIDĒTA LATVIJAS VALSTS

Mani mīļie! Pēdējie notikumi mani dziļi sāpina, tādēļ cenšos tajos dalīties ar jums.

Latviešu tauta ir gājusi cauri kariem, mēriem, badam, postam, līdz tika pie savas Latvijas valsts. To iekaroja, pakļāva okupanti, bet tagad izlauzījās un apzaga mūsu pašu tautas alkatīgie varas un goda kārie bāleļiņi un cit-tautieši!

Mums uzradās “goda vīri” – *goldmani, godmani* u.c., dāvājot tautai šoka terapiju (sertifikāti, reformas reformu galā), kura darbojas līdz šai dienai. *Laventi, krasovicki, kargini* u.c. “goda vīri” vairo miljonāru sarakstu. Un diedziņu pa diedziņam, pretēji tautas gribai, pielaujot krievu valodas uzspiešanu, pilsonību visiem ieklīdeņiem, laupot pilsonības ierakstu pasēs, eiro ieviešanu (pretēji 70% iedzīvotāju gribai) – pamazām, palēnām tiek likvidēta Latvijas valsts.

Bet lielākā daļa žurnālistu glaimojoši pielāgojas esošajai varai (savam maizes bosam), baidoties kādu vareno aizvainot, kam var sekot tiesu darbi. Labāk noklusēt un nepatīkamo “paslaucīt zem tepiķa”.

Giļmani, lindermani, rafaļski, osipovi un viņiem līdzīgie dziļi ienīst latviešus un kā “pārpratumu” cenšas iznīcināt Latvijas valsti, kura, lūk, esot dibināta uz krieviem piederības zemes (!?).

Tikai visi kopā, cik nu vēl esam atlikuši, mēs varam panākt brīvību, neatkarību, nacionāli lepnību savu Latvijas valsti, kā dziesmā dzied: “Lai līgo lepnā dziesma tev, brīvā Latvija!”

Latvieši, runājiet cits ar citu un iedrošiniet cits citu stāties savas tautas un valsts sardzē! Šī ir mūsu liktenis robežšķirtne – tas ir jāsaprot.

Lilija Treice

VAI LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAI IR NĀKOTNE?

Turpinājums no 3. lpp.

Ar to negatīvā tendence ir pārliecinoši iezīmēta. Un tas ir 2005. gadā! Kādi šie rādītāji ir 2013. gadā, par to man informācijas vēl nav. Un kādi tie būs pēc 2014. gada 1. maija, kad ārzemniekiem tiks atcelts zemes izpārdošanu “aizsargājošais” likums?

Vai nebūtu jāaizdomājas par sekām, kādas radīsies, kad lielas zemes platības nonāks citu valstu pilsoņu īpašumā?

Ieklausīsimies Dr. habil. agr. , profesora Artūra Boruka brīdinājumā (02.05.2006.):

“Palestīnas piemērs ir tam spilgts pierādījums – jo Izraēla ar varu zemi neatņēma, tikai uzpirka to īpašumā, un kad bija zemi ieguvusi, tad “palūdza” palestīniešus izvēlēties uz Gazas sektoru un Jordānas

upes rietumkrastu. [...]

Pasaules prakse parāda, ka pašreiz ir izstrādātas un tiek piemērotas daudzas metodes, kas noslēpj patiesos zemes īpašniekus. Zemes gabalu var reģistrēt arī uz vietējo pilsoņu – tā saucamo “salmu vīru” vārda, liekot tiem parakstīt parād-saistības vai arī izmantojot citus paņēmienus. [...]

Sakarā ar to mēs varam teikt, ka Latvijā pašreiz pilnā sparā norit t.s. “palestinizācijas process”, kad zeme faktiski tiek pārdota ārvalstniekiem, kuri pagaidām ar dažādiem finansu paņēmieniem to noformē uz Latvijas pilsoņu vārda. Un tad, kad vairums zemes būs uzpirkts, vienkārši “palūgs”, lai “iedzimtie” vācas prom...”

Turpinājums būs...

VĒSTULES

NEDOT ROKU VALSTS PREZIDENTAM

10. Saeimas neuzticības laikā (23.05.2011.) Saeimas ievēlētais Valsts prezidents Andris Bērziņš intervijā Sanktpēterburgas tīmekļa avīzei “Fontanka.ru”, nobēdājis, ka latviešu jaunatne slikti runā krieviski, uzver, ka tā nevarēšot atrast darbu Latvijā.

Viņš laikam ir nobažījies, ka latviešu jaunatne nebūs sagatavota, kad Latvija kļūs par Krievijas guberņu.

Savukārt DVF Ziemeļanglijas un Saules novadu biļetens “Ziņotājs”, kas katru mēnesi bez novadu darbības aprakstiem sniedz ziņas arī par Latviju, decembra numurā bija ievietots vairāk nekā divu lappušu garš raksts “Nedot roku Andrim Bērziņam un Solvitai Āboltiņai, jo tie nestrādā latviešu labā!”

J. Rolavs
Anglijā

VEDOKLIS PAR KULTŪRAS UN MĀKSLAS NORISĒM JŪRMALĀ

Ar ko gan pareizticīgie ir izpelnījušies īpašu godu un Latvijas valsts atbalstu, lai celtu greznu pareizticīgo baznīcu pilsētas centra galvenās ielas galā, līdzās nacionālas un starptautiskas nozīmes mūzikas centram Dzintaros? Pareizticīgo saziēdotā nauda nav arguments.

Tā vietā, lai rūpētos par latviskās vides kopšanu, tiks uzspiests pareizticības zīmogs?

Tiks atjaunoti cara laika vides simboli? Stiprināta kultūras apmaiņa ar Bizantiju? Krieviju! Visām pārējām valstīm, kas pieņēmušas pareizticību?

Vai tāda ir atjaunotās nacionālās valsts kultūrpolitika? Latvijas valsts vizītkarte? Ziemeļvalstu savienība? Mentalitāte! Jautājumu vairāk nekā atbilžu...

Arī daudzfunkciju izstāžu zāle ir risinājums, jo Jūrmalā joprojām trūkst telpu vietēja rakstura Kultūras pasākumiem.

Līdzīga ir situācija ar Kristapa Gulbja vides skulptūru “Raina priedes”. Kas kopīgs Rainim ar “Salaspils memoriālu”? Absurds. Degradācija? Ko akcentējam...? Nokaltušu, apzāģētu priedi, kuru kā spilēs tur tērauda blūki? Kur palicis Raina Lielums, Spēks! Zemes alkas, jūras plašums, Saules nemiers. Sākums...!

Ja jau kādam tā labpatikas pārvērst Jūrmalu par visu cietēju Meku, tad lai noliek Kristapa Gulbja “vides pieminekli” kā “gulbja dziesmu” Jomas ielas nobeigumam, kā Aleksandra Vārtus – plānotās pareizticīgo baznīcas vietā, uz ko, ticiet vai neticiet, svēteļotāji plūdis no visām pasaules malām. Uzplauks tūrisms, zels visu materiālo interešu bizness.

Vilnis Raudsseps
Mākslinieks

Profesors Brīvers: EIRO IEVIEŠANA – SOLIS UZ NEATKARĪBAS LIKVIDĒŠANU

Turpinājums no 4. lpp.

Ivars Brīvers: Sākumā Latvija latu piesaistīja pie valūtu groza, kurā bija ASV dolārs, Vācijas marka, Francijas franks, Lielbritānijas mārciņa un Japānas jēna. Kad Francija un Vācija ieviesa eiro, tad Baltijas valstis pie tā arī piesaistīja savas valūtas.

Manuprāt, mērķis ir izveidot Eiropu kā tādu cilvēku kopumu bez tikumiem, bez tautības, bez dzimuma, ar kuriem ir viegli manipulēt.”

DDD: Bet tas taču nenozīmē, ka nacionālā valūta faktiski pārtapa par eiro?

I.B.: Protams, ne. Ungārija arī bija piesaistījusi savu forintu pie eiro, bet 2009. gada sākumā atsaistīja. Negribu teikt, ka Latvijai šobrīd to vajadzētu darīt, bet, ja Latvija to izdarītu, tad lats nenogāztos kaut kur bezdibeni.

Ar fiksēto kursu ir tāpat kā ar fiksētām cenām. Ja, pieņemsim, galai mēs kā padomju laikos noteiksim kaut kādu fiksētu cenu veikalos, tad isā laikā nekas nenotiks, bet ilgākā periodā fiksētā cena vairs nebūs patiesā jeb līdzsvara cena, un šīs preces no veikala sāks pazust.

DDD: Kāpēc?

I.B.: Tāpēc, ka, ja palielināsies iedzīvotāju ienākumi, kas ir viens no faktoriem, kas paplašina pieprasījumu, tas nozīmē, ka par to pašu naudu cilvēki ir gatavi pirkt vairāk, un tā-

tad, paplašinoties pieprasījumam, līdzsvara cena palielinās un līdzsvara daudzums arī palielinās. Tas ir normāli – visās valstīs ir šāda “pieprasījuma inflācija”, pat Zviedrijā. Studentiem iesaku palasīt grāmatu par Brāliti un Karlsonu, kur Karlsons norēķinās ar

5 ēru monētām – tās tolaik bija mazākās vienības. Šī grāmata ir sarakstīta pirms 50 gadiem. Tagad Zviedrijā vairs nav 5 ēru monētu, pat 5 ēras, manuprāt, vairs nav. Tas nozīmē, ka cenu limenis pat tādā valstī kā Zviedrija (ar mazu inflāciju) ir pieaudzis vismaz desmitkārtīgi, ja ne pat divdesmit kārtīgi. Un ekonomikā tas ir normāli. Padomju Savienībā, kur visas cenas bija fiksētas, pieprasījums paplašinājās, līdzsvara cenai būtu jāaug, bet tā tika turēta uz vietas, un preces cita pēc citas pazuda no veikaliem.

Līdzīgi ir ar valūtas kursu. Ja tas ir fiksēts, tas nevar būt fiksēts uz visiem laikiem. Protams, ka pirms pārejas uz brīvo kursu būtu jāveic pētījumi, bet es nedomāju, ka lats piepeši nogāztos bezdibeni.

Ungārija, cik es zinu, forintu nav piesaistījusi atpakaļ pie eiro. Varbūt ne-

salīdzināsim, bet Zviedrijas krona arī ne pie kā nav piesaistīta – un zviedri dzīvo. Čehijas krona, ja nemaldos, arī nav piesaistīta pie eiro.

Dānijas krona ir piesaistīta pie eiro, bet tāpēc nevienš dānis neapgalvos, ka viņiem patiesībā nav savas valūtas. Ja Dānijā kaut ko tādu pateiktu vai uzrakstītu, dāņi nodomātu, ka kāds vājpātīgais muld... Tādējādi, kā jau teicu, šis apgalvojums ir domāts tikai pavisam neizglītotiem cilvēkiem.

“PAR KATRU CENU!”...

DDD: Kā interesēs, jūsuprāt, Latvijai tiek uzspiests eiro?

Ivars Brīvers: Protams, es to nezinu, bet aizdomas man ir. Eiro ieviešana ir pretrunā ar Latvijas neatkarību. Protams, ar eiro mēs tūdaļ nezaudēsim savu pārliecību, bet tas ir viens no soļiem. Nākošais būs valoda, kas jau ir sācies. Karogs, himna...

Manuprāt, mērķis ir izveidot Eiropu kā tādu cilvēku kopumu bez tikumiem, bez tautības, bez dzimuma, ar kuriem ir viegli manipulēt. Stāsta, lai tautu fiziski iznīcinātu, ir jānošauj krietni vairāk par pusi, bet, ja vispirms to sagrauj morāli, tad tauta iznīkst pati no sevis.

Augstas amatpersonas vienā balsī skaidro, ka nobalsošana par eiro jau ir notikusi 2003. gadā, kad notika referendums par

Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā. Cilvēki, kuriem nav īsa atmiņa, atceras, ka referenduma jautājumā eiro ieviešana nebija pat pieminēta. Jā, toreiz sprieda par nosacījumiem, kas saistās ar Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā, un eiro ieviešana tad tika minēta. Bet vai tas bija vienīgais nosacījums? Vai gan viens no nosacījumiem nebija tāds, ka Eiropas Savienība netiks pārveidota par federāciju? Tad kāpēc tagad, kad Latvijas valdošo aprindu pārstāvji ir viskvēlākie Eiropas federācijas piekritēji, šis nosacījums ir pilnībā aizmirsies?!

Vēl nebija noticis 2003. gada referendums, kad jau tika spriests par nākamā referenduma rīkošanas laiku, ja pirmā referenduma rezultāts būtu negatīvs. Vairākās Eiropas Savienības valstīs ir notikusi šāda “pārbalsošana”, kamēr ir iegūts vajadzīgais rezultāts. Tāda acīmredzami ir valdošā izpratne par demokrātiju, kas maz atšķiras no padomju laikos Latvijā pastāvošās “demokrātijas”.

Turpinājums būs...

Intervēja
Līga Muzikante

* Province – termins ir radies no latīņu valodas vārda “provincia” (tulks – uzvarētā zeme), Senajā Romā tā bija iekarota teritorija, kuru pārvaldīja Romas vietvaldis. – *Red.piez.*

VĒSTULES

Noraidām “samierināšanos” – tikai deokupāciju!

Vienīgā avīze – latviešu tautas godaprāts un gods, kas raksta patiesību, bez meliem un liekulības, ir avīze “DDD” ar tās patriotisko darbinieku un avīzes veidotāju ziedošanas mūsu Tēvzemes labā! Mūsu gods Jums – visiem avīzītes veidotājiem!

Katrā avīzītes numurā ir apskatīti temati, kurus izlasot roka sniedzas pēc rakstāmā, lai uzrakstītu atsauksmi.

Tā šoreiz gribu papildināt A.Gedroica domas par Otrā pasaules kara dalībnieku “samierināšanu”. A.Gedroica kungs nav pieskāries jautājumam, cik latviešu izcelsmes sarkanarmiešu – lielkrievmiļu un kolaboranti – pēc kara beigām piedalījās mežu ķemmēšanā un latviešu zemnieku izsūtīšanā uz Gulagu (1949. gadā). Šie latviešu tautības “atbrīvotāji” bija vēl naidīgāki un necilvēcīgāki par okupantu

čekas (NKVD) šauracainajām (*streboki*) tumsotām, kas saprata tikai “*twoja bežīt, moja streļajet!*”. Cik gan daudz tādu čekas līdzskreļēju bija, kas ar *trohlinejkām* (krievu šautene) iekrāva latviešu saimniekus ragavās kopā ar raudošām vecmātēm un bērniem, un ar uzspraustiem durkļiem šautenes stobros veda uz dzelzceļa stacijām iekraušānai “*pulmanos*” (kravu vagonos)! Tie bija zvērīgākie latvju nācijas ienaidnieki – izdzimtepi.

Daudzi jau ir apmiruši, bet ir, kas joprojām staigā uz brīvām kājām, vēl netiesāti. Vajagot “samierināt” un piedot – kam, slepkavām? Un starp viņiem ir arī latvieši! Latvieši bija arī: Jānis Klimkāns (kas Pļaviņās apšāva Riharda Pārpu grupu), Vilis Samsons, Oškalsns, visa “Sarkanā bulta” Kurzemē un tūkstošiem tādu nodevīgu latviešu nācijas nīdēju. Un diemžēl zombētais prāts to nespēj saprast un ierodas uz “samierināšanos”.

Uz mūžīgiem laikiem okupantam – čekistam un slepkavam – nekas netiks piedots, kamēr vien kaut

viens godīgs latvietis būs dzīvs. Tādas lietas nav “samierināšanās” objekts.

Jāatver “čekas maiši” un jātienes par noziegumiem, ko šie izvarotāji “ģeniji” ir veikuši Latvijā un visā Austrumeiropā!

Noziegums pastrādāts – sods nav bijis.

Tas jādara kopā ar latviešu patriotiem!

K. Viterungs

Runāsim pareizā valsts valodā

Mēs cienām savu Tēvzemi, savu valsti. Vēlos atgādināt (atkārtoti) par cieņas nepieciešamību arī mūsu valsts valodas kultūrai sadzīvē, masu medijos, it īpaši mācību iestādēs.

Mūsu pienākums ir latviski runāt gramatiski pareizi, bez žargonvārdiem un no svešvalodām patapinātām valodas formām un izteicieniem.

Par krievu valodas lamu vārdu izplatīšanās sērgu jau rakstīti (LA, 19.02.10.,

saruna ar valodniecēm J. Kursīti un V. Ernstsoni rakstā “Valodā atlaisto bremžu laiks”). Bremzes jāpievelk arī attiecībā pret “forši” lietošanu “jauki, patīkami, labi” vietā. Kaut par “priekš” lietošanu presē un augstu ierēdņu runās lietvārdu datīva vietā, piemēram, priekš karavīriem, priekš izglītības (pareizi ir – karavīriem, izglītībai).

Jāsoda būtu visi tie neprašas, kuri “vainīgs” vietā lieto “pie vainas”. Es vienmēr nepatīk noskurinos, lasot vai dzirdot šo valodas “pērli”. To pašu pārdzīvoju, klausoties “kadistus”. Vai tiešām skolās nav mācīts, ka laika apstākļa vārds “kad” nav jālieto “ka” vietā.

Latvieši! Turēsim cieņā un godā savas valsts un tautas valodu!

Miervaldis Ceimurs

Pensionārs, kuram palaimējās sākt skolas gaitas vēl pirmās brīvvalsts laikā, un Dundagas vidusskolā latviešu valodu mācīja profesora Endzelīna bijušā asistente

VALDĪBA ROTALĀJAS AR TAUTAS LIKTENI

Turpinājums no 5. lpp.

DDD: *Lai gan žurnālisti stāsta, ka ir objektīvi un zina, ko nozīmē demokrātija, viņi ļoti tendenciozi liek saprast, kurš ir pareizais viedoklis. Tas pats ir ar eiro ieviešanu. Ekonomisti, kuri strādā valsts aparātā, kuri “spēj pierādīt”, ka eiro ir vajadzīgs, tiek biežāk pie mikroфона, biežāk publicējas...*

Vilnis Zakrevskis: Nevis biežāk, bet praktiski vienmēr. Vai, piemēram,

cot renti tur, kur citi netraucē, piemēram, piezīsties budžetam. Un kas dala budžetu?... Zinot šīs saistības, ir pilnīgi saprotams, ka viņi dziedās vienotu dziesmu. Vanags burtiski vārds vārdā nodeklamēja tekstu jeb “dzejolīti”, kas nāk no Latvijas Bankas.

Kas attiecas uz Latvijas lielajiem ieguvumiem, solījums, ka eiro Latvijai nevis investīcijas, ir absolūts mīts.

treškārt, tādas, kuras ir tikai kaitīgas.

DDD: *Vai varat minēt kādu kaitīgu investīciju piemēru?*

V.Z.: Piemēram, Jānim pieder no Sibīrijā nobendētā vectēva mantota zeme ar mežu, taču viņam nav kapitāla, lai attīstītu saimniecību. Turklāt Dombrovskis vēl “konsolidējot” uzliek tam nepanesamu nodokli. Taču Jānim ir ģimene, bērni, kas jāskolo un jābaro, tādēļ viņam nekas cits neatliek kā pārdot savu zemi zviedru onkulim, kuru valdība sauc par investoru. Šis investors nogriež mežu un sažāgē, labākajā gadījumā, dēļos, sliktākajā – baļķos.

DDD: *Jānim vismaz būs darbs kokzāģētavā?*

V.Z.: Tā saucamais investors nopirks arī zāģi, ar ko Jānim sava vectēva mežu nogriezt, bet maksās viņam Latvijas algu, jo iemeslu maksāt Zviedrijas algu, protams, neredzēs. Ja palūkojamies uz IKP no ienākumu skatījuma, tad investora peļņa, bankas procenti un amortizācija par zāģi – tas viss sastāda kopproduktu. Taču kur

sliktu par Vairu, tad viņš aiztaisīs ausis un neklausīsies, uzskatot runātāju par nacionālo šovinistu, vai nez ko – varbūt par krievu agentu.

DDD: *Par sliktajām investīcijām viss ir skaidrs, bet kādas ir tā saucamās labās investīcijas?*

V.Z.: Šīs investīcijas raksturo trīs būtiski faktori. Pirmais faktors – mācīšanās darot. Sākumā varbūt mēs tikai montējam iekārtas un iegūstam zināšanas, lai radītu jaunas – tā ir mācīšanās darot. Mēs iemācāmies jaunas tehnoloģijas, apgūstam jaunas darba metodes, citiem vārdiem – kļūstam gudrāki un līdz ar to konkurētspējīgāki. Turklāt mums par to arī vairāk maksā.

Otrais ir pārplūšanas efekts. Tas nozīmē, ka jaunās zināšanas un mākas iziet ārpus investora uzņēmuma, iesniedzas pat citās nozarēs. Piemēram, darbinieki iegūst zināšanas un prasmes investora uzņēmumā, bet pēc tam izveido savējo.

Trešais efekts – “radošā iznīcināšana”. Šo efektu varu izskaidrot ar šādu

“Ja runājam par investīcijām vispār, tad ir jāsaprot, ka neviena valsts pasaulē nav kļuvusi bagāta ar ārvalstu investīcijām.”

aiziet gūtā peļņā? Projām no Latvijas, bet IKP aug. Situācija ir paradoksāla.

Ja investors pazemina darba algas (kas ienākumu skatījumā arī ir IKP sastāvdaļa), piemēram, par pieciem procentiem, savukārt sev palielina peļņu par desmit procentiem, Dombrovskis var mundri ziņot, ka IKP ir pieaudzis par pieciem procentiem, un Latvijas tautsaimniecība ir kļuvusi konkurētspējīgāka, lai gan Jānis tagad ēd mazāk.

DDD: *Uz papīra viss izskatās skaisti, bet reālajā dzīvē šādas investīcijas iznīcina Latviju un latviešu tautas nākotni. Tādēļ cilvēki nevar saprast, kādēļ Dombrovskis lielās, ka esam pārvarējuši krīzi un mums ir “veiksmes stāsts”, ja cilvēkiem naudas makā nav.*

V.Z.: Elementāri. Aprakstītās investīcijas Latvijai reāli ir kaitīgas.

DDD: *Ja valdība strādātu savas valsts un tautas interesēs, tai būtu jāaizliedz šādu “investīciju” ienākšanu Latvijā – vai piekrišat?*

V.Z.: Tieši tā. Vajadzētu uzlikt bremzi, kavēt visiem paņēmieniem...

DDD: *Vaira Viķe-Freiberga teica, ka zemi jau nekur nevar aizņest. Mēs arī varam nopirkt, piemēram, Īrijā, Dānijā...*

V.Z.: Jā, tas gan ir labi. Par Vairu nerunāsim – tas jau ir cits stāsts. Tiklīdz pateiks latvietim kaut ko

VAI NAV LAIKS LATVISKIEM BAUŠĻIEM?

Bibelē ir 10 baušļi. Bet, vai latviešiem, kuru pastāvēšana nākotnē ir jau uz nebūtības sliekšņa, nav pēdējais laiks izstrādāt savus baušļus un tas ievērot – dzīvot tā, lai tik tiešām mūsu nācijai (arī tautai) būtu dziesmās apdziedātais SAULES MŪZS?

1. Nost ar okupantiem, lielkrievu un citu tautību šovinistiem, fašistiem, nacistiem, pašmāju kangariem!
2. Krieviski runāt tikai ar ciemiņiem no Krievijas.
3. Izmantot visus likumus (arī Eiropā) latviešu tiesību aizstāvēšanā.
4. Vienoties ar tiem, kuri ir pret lata likvidēšanu un pret Latvijas okupēšanu, ievēkot to Eiropas Federācijā.
5. Lūgt Dievu, lai pasteidzina Nirnbergas-2 tiesu, kad par noziegumiem sāks atbildēt Krievijas komunistiskais, fašistiskais režīms, un tagadējā Krievija okupētajām valstīm dos materiālu un morālu gandarījumu par viņu priekšteču – PSRS Komunistiskās partijas un čēkas pastrādātajiem noziegumiem pret cilvēci.

Un tādā garā. Uz priekšu!

Ticēsim latviskai Latvijai, jo zinām, ka ar ticību var kalnus pārvietot!

Ja būsīm remdeni, mūs tiešām izplaus vēstures mēslainē.

Jūlijs Trops

NODERĪGA GRĀMATA

“KALORIJU DAUDZUMA TABULAS”

Pilnvērtīgs uzturs ir viens no ceļiem, kā iegūt, saglabāt un nostiprināt veselību. Jaunajā grāmatā ir sniegtas produktos esošo kaloriju daudzuma un uztura vērtības tabulas, produktu mēra un masas (gramos) salīdzinošā tabula un ikdienā ērti ievērojama diēta.

Maldi un dažādi pret uzturu izveidojušies aizspriedumi, dīvainas ēšanas ieražas un barbariska attieksme pret savu veselību tik ļoti ir iesakņojusies cilvēku apziņā, ka izskaidrot to visu ir tehniski sarežģīts un nepateicīgs darbs. Tāpēc šī grāmata būs noderīga ikvienam, kurš izprot vienkāršo patiesību “Mēs ēdam, lai dzīvotu” un cenšas pret savu fizisko ķermeni izturēties ar cieņu un iekšējību.

žurnāls “Ir”, man kaut reizi ir kaut ko pajautājis? Nē, nē, nē! Viņi nevēlas atrast patiesību, bet gan ieskalot šo “pareizo” viedokli.

DDD: *Tiem, kuri ir pret eiro ieviešanu, nejaudā, jo zina, ka viņi pateiks “nepareizo” viedokli.*

V.Z.: Protams. Es jau varu diskutēt visādos limeņos ar jebkuru ekonomikas doktoru, bet problēma ir tā, ka varu sasniegt tikai nelielu daļu no Latvijas iedzīvotājiem, turklāt varas ekonomisti maniem argumentiem nelielā mērā nepretim nopietnus un vērā ņemamus pretargumentus. Tas gan ir loģiski, jo viņiem tādu gluži vienkārši nav – ir tikai emocijas, personiskā ieinteresētība.

Piemērs ir uz radio raidījumu “Krustpunktā” uzaicinātais uzņēmuma

ĀRVALSTU INVESTĪCIJAS IZNĪCINĀS LATVIJU

DDD: *Kādēļ? No Dombrovskas, Vilka un pārējo eiro ieviešanu teiktā var secināt, ka investori to vien gaida, kad Latvija pievienosies eiro zonai, lai pārpludinātu Latviju ar naudu.*

Vilnis Zakrevskis: Ne fakti, ne pētījumi neaplicina, ka tas tā būs. Turklāt Latvijas Bankas analizētās piecas valstis nav un nevar būt statistiski nozīmīga izlase, t.i., šādi dati nedod pamatu kaut ko solīt Latvijai. No dažādiem datiem par pāris gadiem nevar izdarīt ilgtermiņa prognozes desmit gadiem uz priek-

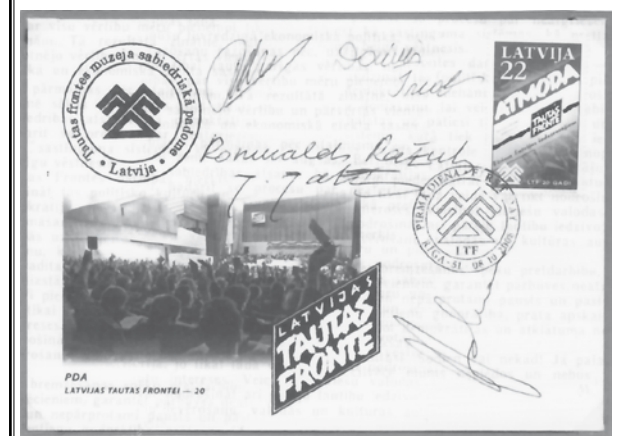
“Pirmkārt, mums ir jāpasaka, kāda ir mūsu nacionālā vienošanās, tas ir, ko mēs gribam, par ko mēs varam vienoties.”

“Sakret” direktors Andris Vanags, kurš pārstāv lielo biznesu un kura intereses, maigi izsakoties, ne vienmēr sakrīt ar nācijas interesēm. Uzņēmumi, kā mēs saprotam, nemaz netiecas pēc perfekta konkurences, bet gan pēc monopolvaras jeb pēc peļņas maksimizācijas. Vislabākais paņēmienis, protams, ir maksimizēt peļņu, noslau-

šu. Tas gluži vienkārši ir blefs.

Ja runājam par investīcijām vispār, tad ir jāsaprot, ka neviena valsts pasaulē nav kļuvusi bagāta ar ārvalstu investīcijām. Ārvalstu tiešās investīcijas (ĀTI) nosacīti var sadalīt trīs grupās: pirmkārt, investīcijas, kas kaut kādā laika periodā valstij ir derīgas; otrkārt, neitrālas;

Ielūdz fotogrāfs LAIMONIS MARTINSONS

Salacgrīvā “Skaistuma salonā” ir skatāma Laimoņa Martinsona fotoizstāde ar smaidošu pieskaņu, kas nosacīti veltīta TF 25 gadu atcerei, no TF muzeja rīkotiem pasākumiem.

Atpazīsim populāros darboņus – Sandru Kalnieti, Veru Gribaču, Ražuku, Īvānu, Godmani, Zatleru, R.Dzintaru u.c.

Latvijai – Būt vai Nebūt!

Atmodas laiks gaida!

Turpinājums būs...

Intervēja Liene Apine

VĀCIEŠI APSTEIDZ LATVIJAS VARAS NEJĒGAS – Audi, BMW, Mercedes-Benz ievieš “Klincāna Autogaismas”

ATKLĀTĀ VĒSTULE

LR prezidentam ANDRIM BĒRZIŅAM
LR Ministru prezidentam VALDIM DOMBROVSKIM
LR satiksmes ministram AIVIM RONIM
LR ekonomikas ministram DANIELAM PAVĻUTAM
LR iekšlietu ministram RIHARDAM KOZLOVSKIM

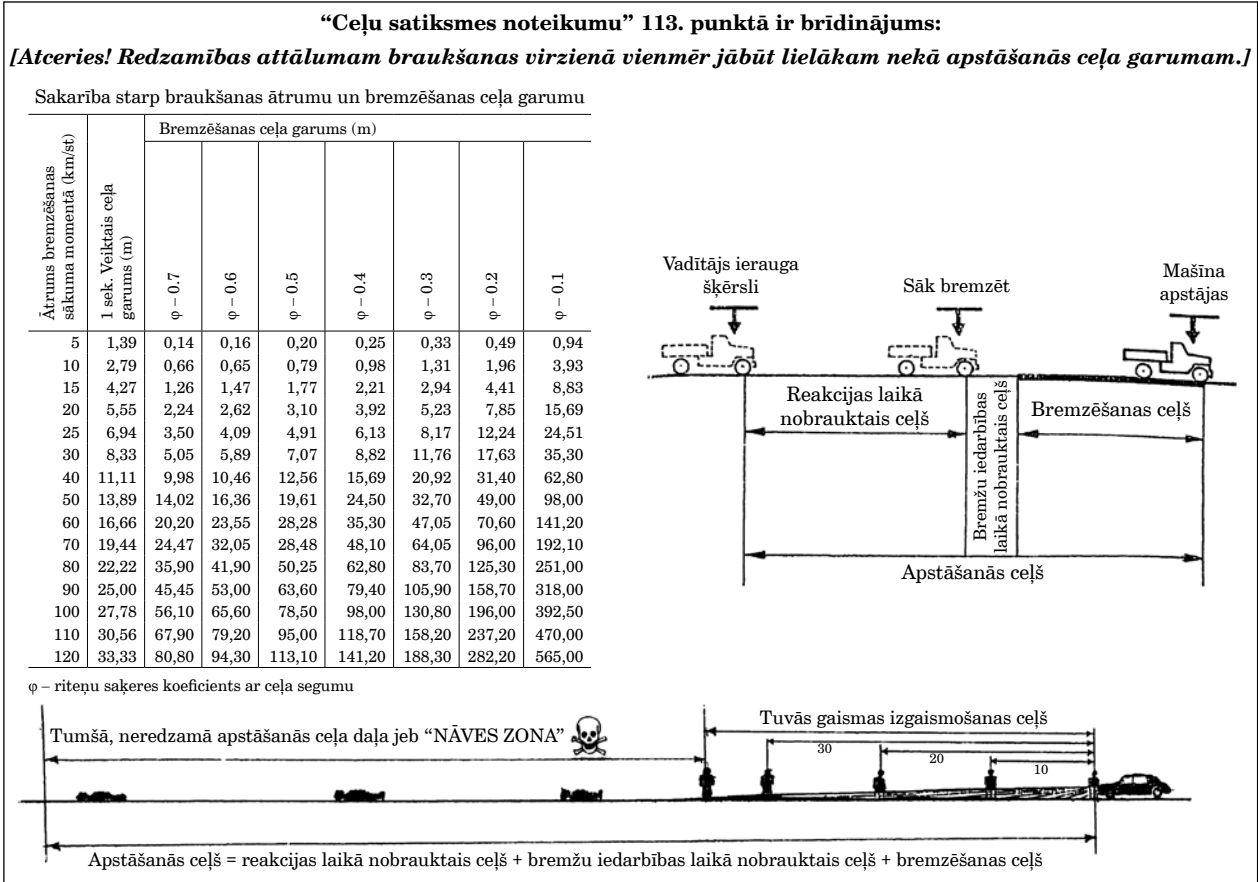
Vācija un Japāna Otrajā pasaules karā tika smagi sakautas un ekonomiski sagrautas. Uzpērkot no citām valstīm vērtīgus patentus, liekot lietā arī savas valsts izgudrojumus un investējot inovācijās šīs abas valstis ļoti strauji attīstīja modernu ražošanu un īsā laikā ekonomiski apsteidza visus uzvarētājus. Diemžēl Latvijā tapušie patenttēti izgudrojumi, lai cik aktuāli arī tie būtu, nav vajadzīgi savā valstī, tāpēc no mūsu valsts aizplūst bagātīnāt citu valstu ekonomiku. Tam spilgts piemērs ir Latvijā izgudroto un patentēto automobiļu tālo neizbaidīgo gaismu projekta, kas vajadzīgs visā mūsdienu pasaulē, liktenis.

saucamā “nāves zona”, t.i., apstāšanās ceļa un tuvo gaismu izgaismotā ceļa posma starpība (skat. shēmu). Lai risinātu šo globāli samilzušo problēmu, Latvijā kopš 2001.gada uz triju LR patentu (Nr.12640, 13353 un 13526) bāzes ir radīts “Klincāna Autogaismu” (saīsināti – “KA”) projekts. Īsumā jāpaskaidro, kas ir “KA”. “KA” ir tādas nežilbinošās tālās autogaismas, kam ir vairāki automobiļu aprikošanas, pielietošanas un konstruktīvie paveidi un risinājumi, kas būtiski atšķiras, tāpēc nosaukums ir izteikts daudzskaitli. To darbības pamatā ir īpaši tālās gaismas stari ar gaismas/tumsas robežu vertikālajā plaknē un tumsas

Tikmēr vācu apķērīgums un kvalitāte, ieviešot modernākajos Audi A7, Mercedes-Benz, BMW un citos automobiļos latviešu projektu, ir parādījis, kādi nejēgas pārvalda mūsu valsti, jo šā projekta īstenošanai Latvijā nebija ne mazāka atbalsta.”

Zināms, ka ap 85% no laika, kas pavadīts, braucot tumsā, autovadītāji ir spiesti lietot tikai tuvās gaismas, lai nežilbinātu pretimbraucējus. Statistika uzrāda, ka 80–85% traģēdiju uz autoceļiem notiek tieši tumsā sliktās redzamības dēļ, braucot ar tuvajām gaismām, jo vadītājam priekšā veidojas tā

zonu ceļa ass pusē. Vienā variantā “KA” gaismas stari, ieslīpi fiksēti, tiek lietoti visu braukšanas laiku un ar ceļa asi vai apmali veido 3–5 grādu šauru leņķi. Otrajā lietošanas variantā šos “KA” starus vadītājs braucot var nedaudz horizontāli grozīt uz vienu vai otru pusi atbilstoši situācijai – tā, lai braucamā josla

būtu pilnīgāk izgaismota, bet pretimbraucēji vienmēr atrastos tumsajā zonā. Kaut gan “nāves zonas” novēršanas projekts pirmoreiz pasaulē ir radīts Latvijā, pirmā to sāksi rūpnieciski īstenot Vācija, jo mūsu valstī vienpadsmit gadu ilgumā par to nav bijusi interese ne valsts sektorā, ne sabiedrībā, un pa šo laiku “saražojies” ne mazums bojāgājušo, invalidu, cietumnieku un materiālo zaudējumu. Bagātā Satiksmes ministrija, kuras galvenajam uzdevumam ir jābūt satiksmes drošības nodrošināšana, jo citādi tai nav jēgas pastāvēt, par šo projektu nav izrādījusi ne mazāko interesi. Tikmēr vācu apķērīgums un kvalitāte, ieviešot modernākajos Audi A7, Mercedes-Benz, BMW un citos automobiļos latviešu projektu, ir parādījis, kādi nejēgas pārvalda mūsu valsti, jo šā projekta īstenošanai Latvijā nebija ne mazāka atbalsta.

Starp 1000 Latvijas miljonāriem un valsts varas bāleliņiem neatradas neviena, kurš būtu spējīgs saprast, ka ar “KA” projektu var pelnīt milzīgu naudu un kļūt slavenam, jo tas ir vajadzīgs un lietojams visā pasaulē. To ir sapratuši vācieši un ar “KA” pelnīs lielu naudu, autoram un Latvijas valstij nodokļu veidā nemaksājot neko, jo valsts vienaldzības, tuvredzības un stulbuma dēļ autoram noteiktajā termiņā neizdevās saņemt vajadzīgo finansējumu Eiropas patenta iegūšanai. Pašreiz vācieši izmanto “KA” pirmo variantu, bet tuvākajā laikā visticamāk sāks pievērsties arī otrajam variantam ar horizontāli grozāmajiem stariem. Tādējādi Vācija būs kļuvusi par pirmo valsti pasaulē, kas ražo automobiļus, kuriem tumsā neveidosies “nāves zona” apstāšanās ceļā. Šajā projektā vācieši tra-

dicionālo kvēlspuldžu vietā izmanto gaismas diodes, kas ir ļoti ekonomiskas un ilgi kalpojošas. Kaut gan vācieši, izmantojot latviešu “KA” projektu, ir ievadījuši jaunu ēru autoceļu apgaismes jomā, tas satiksmes drošību tumsā tuvākajā nākotnē krasi neuzlabos, jo pa pasaules ceļiem vēl ilgi rīpos astronomiskais skaits līdz šim saražoto un arvien vēl ražoto automobiļu ar tradicionālajām autogaismām. Lai arī turpmāk Latvija neatdotu ārvalstīm iespaidīgu peļņu, kuru var atnest “KA” projekts, ar steigu būtu jāuzsāk jebkuram automobilim uz braukšanas laiku tumsā īslaicīgi uzstādāmo nežilbinošo papildlukturu reklamēšana masu saziņas līdzekļos, masveida ražošana tēpat, Latvijā, un gatavās produkcijas izplatīšana gan savā valstī, gan tās eksportēšana uz citām valstīm. Ja tas netiks darīts Latvijā, tad to darīs citur. Visticamāk, pirmie atkal būs vācieši.

Vispārējo satiksmes drošību tumsā varēs krasi uzlabot tikai tad, kad pa autoceļiem brauks automobiļi ar tādu apgaismojumu, kas novērsīs “nāves zonu” veidošanos apstāšanās ceļā. Pagaidām nekā labāka pasaulē par Latvijā radīto “KA” projektu nav. To saprot vācieši, bet nespēj saprast Latvijas sabiedrība. Radari ir laba lieta, bet tie nevar novērst “nāves zonu” veidošanos, jo “Ceļu satiksmes noteikumi” tumsā neliedz braukt ar 90km/h, kad “nāves zona” ir ap 50 metru gara pat uz sausa asfalta. Uz slidena ceļa tā kļūst vairākas reizes garāka (skat. tabulu shēmā).

Tātad būtu tikai saprātīgi, ja no radariem paredzamā finansējuma kādu daļu atvēlētu “KA” projekta izpētei un iedzīvināšanai, jo, ja ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaits kopumā nedaudz samazinās, tad gājēju un velosipēdistu bojā iet arvien vairāk, īpa-

ši tumsā. Pēdējais satiksmes ministrs bija Uldis Augulis, kam iesniegumā lūdzu pilotprojekta veidā “KA” izmantot nakts reisu starpilsētu autobusiem, lielajiem baļķu vedējiem, degvielas vedējiem, tālbraucēju *fūrām* un citiem bīstamo kravu vedējiem nakts braucienos. Šīs mašīnas ar tuvajām gaismām arī tumsā brauc vismaz ar 80–90km/h lielu ātrumu, šādi veidojot pamatīgu “nāves zonu” sev priekšā un smagi pārkāpjot “Ceļu satiksmes noteikumu” 113.punktu, kas noteic, ka “redzamības attālumam braukšanas virzienā vienmēr ir jābūt lielākam nekā apstāšanās ceļa garumam”.

2011. gada 14. februārī es saņēmu Satiksmes ministrijas valsts sekretāra Anrija Matisa parakstītu atbildi, kurā man tika skaidrots, ka jau pastāvoit inteligentās apgaismes sistēmas (Intelligent Light Systems), kas nežilbinot, jo, pamanot pretimbraucēju, tālās gaismas lukturu stari automātiski tiek nolaiesti zemāk par transportlīdzekli, kas brauc preti, tādējādi neapžilbinot tā vadītāju. Satiksmes ministrijas ierēdņi gan nav sapratuši, ka šīs “gudrās” gaismas der tad, kad pretim brauc tikai viens transportlīdzeklis. Ja pretimbraucēji brauc vairāki cits aiz cita, kā tas ir mūsdienu autoceļu noslogojumā, tad šīs izslavētās “inteligentās” gaismas kļūst bezjēdzīgas un “neinteligentas”, jo gaismas stari nevar pacelties un veikt tālās gaismas funkcijas, bet rezultātā tās pašas tuvās gaismas vien sanāk un priekšā veidojas tā pati “nāves zona”.

Latvija ir piektajā vietā Eiropā ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo ziņā, kas tai godu nedara (Latvijas Radio 1, 24.01.2012.). 25.01.2012. LTV 1 pārraidē “100. panta preses klubs” finanšu ministrs Andris Vilks teica: “Latvijā satik-

smes drošība ir zem katras kritikas. Tur ir lielas problēmas.” 15.04.2012. LTV 1 “De facto” ziņoja, ka Satiksmes ministrija privātajam basketbola klubam, kura īpašnieks sabraucot ir nonāvējis cilvēku, ziedoja 200 000 (divi simti tūkstoši!) latu, bet Ventpils basketbola klubam, kuru vada lielbagātnieks Aivars Lembergs, ziedo 270 000 (divi simti septiņdesmit tūkstoši!) latu. 10.06.2012. LTV 1 “De facto” “Pētījumu dubultā daba” teikts, ka dažādiem apšaubāmiem pētījumiem, kuri bieži vien ir plagiāti un pēc tam nekam nav vajadzīgi, tērē vairākus miljonus latu. Toties “KA” projekta pētīšanai, kas ir vērstas uz ikviena drošību satiksmē, netiek piešķirts ne santims.

Arī zemkopības ministre Laimdota Straujuma ar savu parakstu atteica nelielu atbalstu “KA” projektam no lielās AS “Latvijas valsts meži” dalītās naudas, kaut gan tika solīts. LTV 1 “De facto” 25.03.2012. informēja: “Nauda dalīta pēc veco, labo, pietuvināto “degunu” principa.” Dainis Kalns: “To dalīja tumsa.” Arī “Blondīņu asociācija” tika pie ziedojuma. Bet Zemkopības ministriju neuztraucas, ka milzīgie baļķu vedēji un smagie automobiļi, kas ved lauksaimniecības produkciju, bīstami noslogo autoceļus tumsā, apdraudot arī pašus valdošos un bagātos, kad viņi izmanto autoceļus.

Epopeja ar “KA” ieies vēsturē kā kauna traips uz šolaiķu “varoņu” mundiem.

Pilnīgāku informāciju par “KA” projektu var atrast laikraksta “DDD” 194., 217. un 229. numuros.

Ar cieņu,
Vilhelms Klincāns
Autoinženieris
Jūrmalā, tālr. 26247833
e-pasts: VK.AUTO@inbox.lv

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);
konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2013

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;
Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**
Redaktors vietniece: **LIENE APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4, Rīga LV-1019**
tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**
E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**
Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2